

KRINGEN WOEST OVER KRINGRUIMTES

Op de Algemene Vergadering (AV) van de Leuvense Studentenraad LOKO werd afgelopen vrijdag bijzonder scherp gereageerd op de door de universiteit voorgestelde nota over kringruimtes. De grote kringen voelen zich de dupe van de nota die probeert om de aanwezige ruimtes voor faculteitskringen eerlijker te verdelen over alle kringen. Vooral over fakbars en broodjesbars is er duidelijk nog geen consensus.

PIETER HAECK & ELS DEHAEN

Het dossier over de inventarisering en de herverdeling van de kringruimtes is al langer onderwerp van discussie, maar op de AV bleek dat het andermaal te vroeg was om te landen. Vooral passages over fakbars en de broodjesbars schoten een aantal kringen in het verkeerde keelgat. "We willen duidelijk maken dat we niet de nota in zijn geheel afschieten," aldus VRG-preses Alexander Hamels. "Deze nota is goed voor kleine kringen en geeft hen eindelijk de mogelijkheid om een kringruimte te hebben." Ook LOKO-voorzitter Bram Smits vindt het "een nuttige oefening". "Zeker voor de kringen die geen ruimtes hebben, kunnen we eindelijk de historisch gegroeide verschillen wegwerken."

Maar in de nieuwe nota krijgen de meer atypische kringruimtes, zoals fakbars en broodjesbars, te maken met nieuwe voorwaarden. De fakbars zullen aan een marktconform tarief moeten opereren, terwijl ook voor de broodjesbars een minimale huurkost zal worden aange-

"We hebben getoond dat we hier niet mee gediend zijn"

rekend. Ekonomikapreses Thomas Devroe: "In onze broodjesbar in de Ekobar zullen wij dat moeten door-

rekenen naar de studenten. Het is triest dat de universiteit zo'n service en engagement voor onze studenten wil fnuiken. Als onze broodjesbar verdwijnt, zal dat een enorme weerslag hebben op de charme en gezelligheid van onze kringruimte."

Ook over de fakbars die in gebouwen van de KU Leuven huizen, is er grote bezorgdheid. Dat is het geval bij Letteren, Politika en HDR. "De KU Leuven gaat ons een

"De fakbars zullen gedoemd zijn te sluiten"

marktconform tarief aanrekenen," vertelt Hamels. "Maar fakbars zijn helemaal geen marktconforme spelers. Er worden daar pintjes geserveerd van 90 cent, ze zijn maar 7 à 8 maanden open. De fakbars zullen gedoemd zijn te sluiten." Bij dat dossier weerklinkt wederom het verwijt dat de KU Leuven engagement en vrijwilligerswerk voor de studenten in de kiem wil smoren.

AFPAKKEN

Bij de Technische Dienst, die voor het Algemeen Beheer het dossier uitwerkte samen met vicerector

Studentenbeleid Tine Baelmans, is men verrast door de kritiek. "We kregen al vaker van kleinere kringen de vraag om ook ruimtes of een fakbar te krijgen," aldus Stefaan Saeys, directeur van de Technische Dienst. "We hebben geprobeerd een groter pakket van ruimtes aan te bieden en die bovendien eerlijker te verdelen over alle kringen. Als men vreest dat de fakbars hierdoor zullen moeten sluiten, dan kan ik zeggen dat we alles zullen doen om dat te vermijden."

"Absurd," klinkt het bij Hamels. "Ik begrijp de redenering dat de kleine kringen ook ruimtes verdienen, maar dat doe je niet door bij anderen iets af te pakken. Als je iedereen iets wil geven, moet je de koek gewoon groter maken."

Hoe het dossier nu verder moet, is onduidelijk. Er zullen twee werkgroepen komen, specifiek voor broodjesbars en fakbars. De kringen vrezen echter dat het voorstel te nemen of te laten is. "Toch zullen we nooit toelaten dat dit dossier er zomaar even doorgeduwd wordt. We hebben met de AV eensgezind getoond dat we hier niet mee gediend zijn," aldus Devroe. "Dat zal niet gebeuren," repliceert Saeys. "Het is niet dat we nu naar het GeBu (*Gemeenschappelijk Bureau, red.*) gaan en beslissingen nemen. We hopen dat we door deze twee werkgroepen nu binnenkort wel kunnen landen."

TEN
2
DE

Kennis Frans

Na alarmerende berichten over de kennis van het Frans bij secundaire scholieren, blijkt nu ook de toestand aan de universiteit dramatisch. Met alle gevolgen vandien voor de arbeidsmarkt.

PAGINA 2

ACTA

ACTA. Het beheerst al een aantal weken de debatten, maar WTF is dat nu eigenlijk? Wij leggen uit en laten voor en tegenstanders aan het woord.

PAGINA 5

Krunkie

We laten elke week een voormalig preses aan het woord, die nu min of meer bekend is in ons kleine land. Deze week: Patrick Vankrunkelsven, a.k.a. Krunkie. Hij is voormalig VU- en Open Vld-politicus en ex-Medicapreses.

PAGINA 6

After Dark

Wij lachen altijd een beetje met de sulletjes die kijken naar *Poker after Dark*. Wij zijn wel mateloos geïnteresseerd in Students After Dark, de reeks waarin we mensen volgen die 's nachts werken. De andere kant van het studentenleven, dus.

PAGINA 7

Alma

Er is al veel over gezegd en geschreven, maar nu vatten wij het allemaal samen. Welke evolutie heeft uw favoriete studentenweekblad meegeemaakt? Wat is er zoal de revue gepasseerd?(PH)

PAGINA 9

Beeld

"Clouseau. De Kreuners. Milk Inc. Het zijn drie van de weinige Belgische groepen waarbij Mauro Pawlowski niet gespeeld heeft. Maar zeg nooit nooit. De gitarist van dEUS, en van talloze andere projecten, werd onlangs gevraagd voor *Sterren Op De Dansvloer*, maar moest tot zijn spijt weigeren wegens te weinig tijd. Waar hij zijn kostbare minuten tegenwoordig dan wél insteekt, leest u op de achterpagina. (MVG)"

Andrew Snowhall

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

veto
trakteert

Twee stripreeksen van
De Morgen Stripcollectie
www.facebook.com/
vetoleuven

Splinter

Ik ga niet naar de les

Tot in de vroege middeleeuwen was literatuur vaak mondeling. Verhalen werden van mond tot mond doorgegeven, zonder ooit neergeschreven te worden. Dat merk je ook aan bepaalde kenmerken van oude literatuur. Zo was het rijmschema vaak een middel om de tekst makkelijker te onthouden.

Om te zorgen dat de luisteraars goed konden volgen, kwamen er regelmatig herhalingen voor. Met de uitvinding van de boekdrukkunst lieten we de mondelinge overlevering achter ons. Schriftelijke overlevering heeft immers ontelbare voordelen.

Ten minste, dat heb ik altijd gedacht. Tot ik voor de eerste keer een aula van onze alma mater betrad. De prof staat vooraan en vertelt zijn verhaal, helaas zonder rijmschema. De studenten zitten in de aula en noteren ijverig. Een verteller en zijn publiek.

Wat is in godsnaam het nut van die werkwijze als de prof even goed alles op papier zou kunnen zetten. Dat wordt zelfs vaak gedaan! Waarom moet elke student zijn hoogstpersoonlijke cursus neerpennen als de boekdrukkunst ervoor gezorgd heeft dat we iedereen dezelfde cursus kunnen geven?

KLEINE GROEPEN

Laat mij rustig mijn cursus bestuderen tijdens de examens. Ik zal even veel geleerd hebben met of zonder hoorcollege. Een duidelijke cursus zorgt er zelfs voor dat ik mijn stof beter begrepen heb dan mijn eigen wazige notities. Waarom dan die foltering? Waarom die middeleeuwse praktijken? Waarom negeert onze universiteit koppig de uitvinding van de boekdrukkunst?

Ik heb geen probleem met zinvolle contactmomenten. Geef mij meer persoonlijke begeleiding. Geef mij kleine groepen waarin we interessante teksten bestuderen of theorieën bekritisseren.

Ik ben een leergierige student, ik wil bijleren, maar ik heb nooit de ambitie gehad professioneel secretaris te worden. Geef me gastcolleges van buitenlandse proffen. Laat me discussiëren, laat me presentaties geven. Laat me werken, maar laat het zinvol zijn!

ENGAGEMENT

Niemand onderbreekt de prof. Studenten wisselen af en toe enkele woorden. Ze raken verveeld door de leerstof. Wat ze te horen krijgen, nemen ze hersenloos over. Ik herken die structuur. Ik zat ooit in een studentenvereniging. De professor is de preses en de studenten zijn zijn secretarissen.

Een goede studentenvereniging heeft echter meer dan enkel een preses en wat secretarissen die verslag nemen van de vergadering. Een goede studentenvereniging bestaat uit mensen met uiteenlopende interesses die gepassioneerd discussie voeren over allerhande onderwerpen. Op een dergelijke vergadering wordt gediscussieerd.

De aanwezigen zijn geïnteresseerd in wat gezegd wordt en vormen zich een mening. Misschien moet de universiteit eens kijken naar haar studentenverenigingen. Misschien moet de universiteit eens kijken hoe je geëngageerde studenten creëert. Misschien moet de universiteit de stap eens zetten van middeleeuwen naar hedendaagse tijd.

Door Jelle Mampaey

De auteur schrijft deze Splinter ten persoonlijke titel.

PRO CONTRA

Nieuwe wetgeving in verband met geluidsnormen

Vlaams minister van Cultuur Joke Schauwliege (CD&V) wil de gehoorschade beperken door het opleggen van strikte geluidsnormen. Vanaf 1 januari 2013 wordt het geluidsniveau op muziekactiviteiten wettelijk begrensd. Het doel van de wet is nobel, maar zadelt de jeugthuizen en kleine organisatoren op met grote kosten.

WOUTER GOUDESEUNE

Professor Christian Desloovere

Professor Christian Desloovere van het UZ Leuven, dienst Neus-, keel- en oorziekten, gelaats- en halschirurgie, is voorstander van de nieuwe wetgeving: "Ik ben tevreden over de nieuwe wetgeving. Het doel is natuurlijk om de gehoorschade te beperken. Dat kan vooral door het gemiddelde decibelniveau naar beneden te halen, hoge pieken zijn eigenlijk niet zo erg. Het maximale piekniveau is nu vastgelegd op 103 dB."

"Meer en meer mensen klagen over gehoorschade, maar het is niet duidelijk of er ook wel echt meer problemen zijn. Misschien consulteren mensen met gehoorproblemen sneller een dokter. Het is wel duidelijk dat er een ernstig probleem is, wat deze wetgeving toch gedeeltelijk aanpakt. Natuurlijk zijn concerten en fuiven niet de enige boosdoeners, ook iPods

en mp3's kunnen voor gehoorschade zorgen. Dat probleem wordt met deze regelgeving niet aangepakt, maar er loopt wel een sensibiliseringscampagne."

"Het doel van deze wetgeving is eigenlijk om ervoor te zorgen dat mensen die één keer per week vier uur blootgesteld zijn aan luide muziek, zoals op een fuif of een concert, geen gehoorschade oplopen. Luister je meer dan vier uur per week naar luide muziek, dan zijn bijkomende maatregelen nodig zoals het dragen van oordoppen. Nadelig aan de wetgeving is de kost die kleine organisatoren zoals jeugthuizen moeten maken. Geluidsmeters zijn inderdaad duur, maar in deze tijden van besparingen heeft de regering Di Rupo het moeilijk om voor zoets nog geld vrij te maken."

Barbara Poppe van de Vlaamse Jeugdraad, het officiële adviesorgaan van de Vlaamse regering met betrekking tot jongeren en kinderen, denkt er echter anders over: "We hebben zelf lang rond de tafel gezeten om de nieuwe wetgeving vorm te geven. Ons doel was natuurlijk om ervoor te zorgen - in de mate van het mogelijke - dat de wetgeving haalbaar zou blijven voor de jeugthuizen, fuifzalen en dergelijke. Er moest inderdaad iets gedaan worden, het moet stiller. Het probleem met de nieuwe wetgeving is voornamelijk financieel."

"Voor zalen waar het geluidsvolume boven de 85 dB gaat, geldt nu een meetverplichting. Dat is echt een grote inspanning voor kleinere zalen en jeugthuizen: zo'n meetstelsel kost 400 tot 700 euro. Een andere optie is het instal-

Vlaamse Jeugdraad

leren van een begrenzer, een toestel dat automatisch het geluidsniveau begrenst tot 100 dB, wat 700 euro kost. Het voordeel van een meetstelsel is dat je wel pieken boven de 100 dB kunt toelaten. Een begrenzer is dus bijvoorbeeld uit den boze voor concertzalen, omdat je dan de dynamiek van het optreden verstoort.

"Voor de jeugthuizen in Vlaanderen komt het plaatsen van die systemen neer op een totale kost van 190.000 euro. Men heeft beloofd om de sector financieel te helpen, maar nu blijkt dat die belofde middelen er niet komen. De Vlaamse overheid heeft dus haar woord niet gehouden. De middelen worden nu ingezet voor een preventiecampagne. Dit is ook wel nuttig, maar heeft wel ten gevolge dat heel wat jeugthuizen diep in hun buidel moeten tasten."

Een mening hierover? Ga naar www.facebook.com/vetoleuven

Uitslag stelling vorige week:

De fietsenstalling onder het De Somerplein moet 's nachts niet worden opengesteld.

PRO: 3.2% CONTRA: 96.8% (Totaal aantal stemmen: 123)

FRANS AAN UNIEF

“De student is niet meer gewoon geduld uit te oefenen”

Les étudiants flamands parlent à peine le français. Was het begrijpen van voorgaande zin lastig? Dan onderschrijft u allicht de alarmkreet die steeds vaker klinkt: de kennis van het Frans bij universiteitsstudenten neemt zienderogen af.

ELS DEHAEN & LUCAS DE JONG

Professor Serge Verlinde, directeur van het ILT (Interfacultair instituut voor Levende Talen): "De meeste docenten voelen intuïtief aan dat het instroomniveau er op achteruit gegaan is. Maar daar zijn kanttekeningen bij te maken. Er wordt veel breder gerekruteerd dan vroeger, dus je moet er rekening mee houden dat de instroom van studenten veel diverser is geworden. Bovendien is kennis van een taal voor interpretatie vatbaar. Ken je Frans als je de regels van de participe passé kunt opzeggen?"

"Een objectievere maatstaf is bijvoorbeeld de Franse Olympiade Olyfran, een wedstrijd voor middelbare scholieren. Daar heeft men jaar na jaar het niveau van de vragen moeten verlagen, opdat er genoeg studenten zouden zijn. Een ander voorbeeld is de instroomtest van het vocabulariumprogramma Alfalex die onder andere studenten Rechtsgeleerdheid bij aanvang van hun studie moeten afleggen. Waar het gemiddelde in 2003-2004 nog afklokte op 62,56 procent, is dat dit academiejaar gedaald tot 54,06 procent."

Maar daaruit afleiden dat de kennis van het Frans er met 10 procent op achteruit gegaan is, is wat kort door de bocht. Taalgroepcoördinator Frans van het ILT Nathalie Nouwen interpreteert de resultaten: "Het bevestigt onze indruk dat het niveau er op achteruit gaat. Daar moet iets aan worden gedaan, maar de test is te beperkt om algemene uitspraken te doen en oplossingen aan te reiken."

"De daling van het niveau is wellicht te wijten aan het feit dat Frans alsmaar minder tot de leefwereld van jongeren behoort. Muziek, film en internet zijn standaard in het Engels. Vroeger had iedereen wel iemand in de familie die Frans sprak of werden ze er op een andere wijze mee geconfronteerd. Tegenwoordig is dat een vervan-hun-bed-show. Frans is in vele gevallen enkel een schoolvak, dat blijkbaar niet eens meer overal in het Frans gedoceerd wordt. De overgang naar de werkcolleges

op universitair niveau, die wel volledig in het Frans gedoceerd worden, valt sommige studenten dan ook vaak zwaar."

VAARDIGHEDEN

Toch worden de eindtermen van de vakken Frans gedoceerd aan het ILT niet verlaagd. "Wij hebben altijd principieel geweigerd dat te doen," zegt Verlinde. "Wij moeten onze studenten voorbereiden om in het werkveld te stappen. Tweetalige vacatures raken in Brussel bijvoorbeeld maar moeilijk ingevuld."

Professor Ann Bertels, docent van de vakken Franse Bedrijfscommunicatie I en II, maakt in haar colleges een onderscheid tussen studenten die Franse taal- en letterkunde of Franse toegepaste taalkunde gestudeerd hebben in hun vooropleiding enerzijds en studenten die geen Franse vooropleiding genoten anderzijds. "Bij de eerste groep is er een module in de lessen geïntegreerd die voornamelijk als opfriscursus wordt opgevat. De twee andere modules die die groep voorgeschoteld krijgt,

focussen op mondelinge en schriftelijke communicatievaardigheden in zakelijke context. Daarbij komen ook solliciteren, vergaderen, persberichten opstellen en het behandelen van grafieken en economisch cijfermateriaal aan bod. De tweede groep ziet die laatste twee modules ook en leert daarenboven argumenteren en onderhandelen."

Professor Roland Breur doceert moderne en hedendaagse wijsbegeerte aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. In het kader van de Franse traditie komt daar veel Franse lectuur bij aan bod. "De studenten moeten de verschillende teksten voorbereiden door woorden op te zoeken. Zo raken ze tevens vertrouwd met de specifieke terminologie. Natuurlijk moeten ze voor het lezen ook de grammatica beheersen. Ze leren eigenlijk op schoolse wijze hoe ze de inhoud van een tekst moeten aanpakken."

"Het niveau bij aanvang varieert van jaar tot jaar, maar het is duidelijk minder dan tien of vijftien jaar geleden. In vergelijking met de opleiding die ik vroeger kreeg, is de kennis van het Frans vandaag misschien niet zozeer verslechterd, maar wij

waren wel op een andere manier gedruild. De student is niet meer gewend geduld uit te oefenen. Als je iets van de eerste keer niet begrijpt, is dat normaal. Nu zullen studenten teksten wellicht eerder in vertaling gaan lezen, in plaats van er een woordenboek bij te nemen."

OPFRISSEN

Middelbare scholieren die denken moeite te zullen hebben met de overstap naar het universitair onderwijs, kunnen hun Frans bijspijkeren in de instapcursussen die georganiseerd worden door het ILT in september. Verlinde: "Veel studenten blijken het echt nodig te hebben om hun basiskennis op te frissen. De cursussen zijn onmiddellijk volzet."

Zelf geïnteresseerd om formeel iets aan je Frans te doen? Op dinsdag 6 maart organiseren studenten uit Louvain-La-Neuve een gezellige tweetalige avond met concerten en een free podium. Vanaf 21 uur in de Blauwe Kater.

Meer informatie over taalcursussen vind je op ilt.kuleuven.be/af

“Tweetalige vacatures in Brussel raken moeilijk gevuld”

Kort Onderwijs

OPENACCESS

Onze alma mater gaat zich de komende jaren toeleggen op het uitbouwen van een vrije toegang tot haar onderzoeksresultaten via het internet. Die werkwijze kadert in het zogenaamde OpenAccess-principe, een methodiek waartoe de KU Leuven zich verbond op de Conventie van Berlijn in 2007.

Het OpenAccess-principe bestaat uit twee grote delen. Enerzijds bestaat er de zogenaamde *Green Road*, waarbij auteurs aangemoedigd worden om hun artikel op te slaan in een zogenaamde *repository*, een verzameling van digitale arti-

kels die vanuit de universiteit wordt aangestuurd.

Een tweede manier waarop onderzoeksresultaten beschikbaar zouden kunnen worden gemaakt is via de *Golden Road*, waarbij er speciale en publiek toegankelijke OpenAccess-tijdschriften worden gemaakt.

VERDERSTUDEERBEURS

Na de jobinfodag afgelopen week, krijgen binnenkort ook de studenten die nog verder wensen te studeren hun eigen infomoment. Op dinsdag 13 maart organiseert de Associatie KU Leuven de Verderstudeerbeurs, waar een overzicht wordt gegeven van de verschillende mogelijke op-

leidingen die je na een bachelor kan gaan studeren in de verschillende onderwijsinstellingen van de Associatie.

Verder wordt op de beurs, die loopt van 14 tot 20 uur in de Universiteitshallen, ook info verschaft over studeren in het buitenland of studeren aan de Université Catholique de Louvain. Er kan ook info over de lerarenopleiding of over een opleiding aan de Vlerick Management School worden verkregen.

KU LEUVEN ALS TOP EMPLOYER

De KU Leuven en de UZ Leuven zijn door het CRF Institute, een instelling die inter-

nationaal onderzoek doet naar arbeidsvoorwaarden, beloond met de titel Top Employer. Volgens de organisatie onderscheidt de KU Leuven zich door een *human resources* beleid dat sterk gericht is op *talent management*. "Op die manier zorgen Top Employers ervoor dat medewerkers niet alleen verkrijgen wat vandaag nodig is, maar ook datgene wat nodig is voor een volgende carrièrestap."

TANDEMONDERWIJS

De Faculteit Letteren van de KU Leuven introduceert in haar curriculum een nieuwe vorm van contactonderwijs: het tandem-

onderwijs. Deze krijgt vorm in het nieuw opgezette TINTIN-pilootproject binnen het opleidingsonderdeel "Duits: Taal en Tekst".

Tandemonderwijs houdt in dat een Vlaamse student Duits voor twee studiepunten gekoppeld wordt aan een Duitse uitwisselingsstudent, die zelf ook Nederlands wenst te leren. Het project heeft als doel beide studenten in contact te brengen met moedertaalsprekers zonder dat de onderwijsbelasting van de docent hierdoor toeneemt. Op lange termijn zal het TINTIN-project ook worden uitgebreid naar andere taalopleidingen.(PH)

Onderzoeksbeurzen onder verdenking

Onze universiteit scoorde recent erg goed in de internationale rankings. Er wordt dus aan vooruitstrevend onderzoek gedaan, maar dat kost geld. Onderzoeksbeurzen zijn gegeerd, maar hoe worden ze verdeeld? Hier en daar klinkt namelijk dat de verdeling van onderzoeksbeurzen niet objectief genoeg gebeurt.

QUINTEN EVENS

Professoren en assistenten die onderzoek willen doen hebben geld nodig om de wereld onder de loep te nemen. Er bestaat daarvoor een hele verzameling aan organisaties. Professoren of assistenten die een aanvraag indienen voor een onderzoeksbeurs, worden door die verschillende organisaties beoordeeld. De beslissing tot financiering gebeurt op basis van hun cv, dossier en eventueel een verdediging. Het verdict van een beoordelende jury is beslissend. De klacht is dat er geen doorzichtige, objectieve criteria zouden bestaan.

Voor vicerector Onderzoek Peter Marynen komt die kritiek enigszins onverwacht aan. "Zuiver kwantitatieve criteria zijn immers niet mogelijk en ook niet wenselijk." Het systeem zoals dat nu bekend is, lijkt hem het best mogelijke. "Enerzijds is er een te volgen procedure die zorgt voor het objectieve aspect, anderzijds moet men vertrouwen op het oordeel van een panel." Die panels genieten, zowel bij de KU Leuven als bij andere bronnen van financiering hoog aanzien: leden van zulke organisaties, zoals het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO), zijn gewaardeerde professoren.

UITEENLOPENDE CRITERIA

Verantwoordelijke van het Bijzonder Onderzoeksfonds (BOF) op de dienst Onderzoek Marian Schoenmaekers geeft nog meer tegengas: er zijn wel degelijk objectieve criteria terug te vinden bij financiers. "Voor aanzienlijke mandaatfinancieringen (*langdurige postdoctorale mandaten*

en dergelijke, red.) werken velen met een internationale "peer review": beslissingen over toekenningen moeten altijd gemotiveerd worden op basis van gepubliceerde criteria."

Die criteria zijn echter afhankelijk van de organisatie. Waar het FWO bijvoorbeeld acht criteria oplijst, gebruikt het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) evaluatieoosters: documenten waarop men verschillende aspecten van het onderzoek beoordeelt. De verscheidenheid aan "mecenaten" valt op. De KU Leuven zelf is één van hen, maar er bestaan nog veel meer financiers. Zij hebben op hun beurt weer verschillende soorten fondsen voor verschillende soorten onderzoek. De streep wordt vooral getrokken tussen persoons- en projectgebonden financiering.

Druk

Vicerector van de groep Humane Wetenschappen Filip Abraham geeft toe dat men soms moeilijke keuzes moet maken en dat een foute beslissing niet uit te sluiten valt. Mensen die een onderzoeksbeurs aanvragen bij de KU Leuven, maar ook bij bijvoorbeeld het FWO zijn per definitie de primussen van de klas. Daaruit selecteren is geen sinecure. Toch volgt Abraham de mening van Marynen: structureel werkt men nu met de beste oplossing. Hij geeft als voorbeeld de procedure van de KU Leuven, waarbij per wetenschapsgroep een hoopje kandidaten wordt geselecteerd. De wisselwerking tussen het hoofd van de groep en promotor zorgt hiervoor.

Een onderzoekscommissie bekijkt cv, motivatie en andere dossiers. Na grondig overleg worden ten slotte de beurzen toegekend.

lagen slaagkansen voor een beurs bijzonder laag: slechts zeventien procent van de smeebedes werd aanhoord. Nu is er duidelijk verbetering merkbaar, maar

“Zuivere kwantitatieve criteria zijn niet wenselijk”

Abraham heeft het over de KU Leuven, maar gelooft evenzeer in de kwaliteit van de selectie van andere fondsen. De negatieve reacties zijn volgens hem meer reacties van teleurstelling: elke selectie kent zijn slachtoffers. Er lijkt echter een positieve tendens te zijn. Vroeger

“de druk voor het krijgen van een onderzoeksbeurs blijft”. De oplossing lijkt voor de hand te liggen: meer financiering zal die druk verminderen. Meer beurzen kunnen dan toegekend worden. Of dat gaat gebeuren valt nog te bezien: alles hangt af van het economische klimaat.

Kort onderzoek

VERZUURDE OCEAAN

Niet alleen onze maatschappij is verzuurd. De gestegen aanwezigheid van koolstofdioxide in onze atmosfeer zorgt er voor dat onze oceanen sneller verzuren dan ooit, schrijft *New Scientist*. Door de grotere hoeveelheden van het broeikasgas lost een groter deel op in het oceanwater, in de vorm van koolzuur. Dat heeft verregaande gevolgen voor verschillende zeeorganismen. Door de hogere zuurtegraad kunnen de schelpen zwakker worden en deels oplossen in het zeewater.

LEVEN OP AARDE ONTDEKT

De moderne wetenschap blijft verbazen: wetenschappers toonden onlangs het bestaan van leven aan op onze planeet. Wat misschien nog interessanter is, is dat de gebruikte techniek mogelijk ook op andere planeten kan toegepast worden om naar tekenen van leven te zoeken. Het onderzoek, onlangs gepubliceerd in *Nature*, maakt gebruik van straling vanuit de aarde die door de maan gereflecteerd wordt. Door het interpreteren van de polarisatie van het gereflecteerde licht kan er ingeschat worden in welke mate er oceanen zijn en er atmosferische activiteit is.

ZUURSTOF OP DIONE

Er is nog meer nieuws voor de hoopvolle liefhebbers van buitenaards leven te vinden in de recentste editie van *Geophysical Research Letters*. Op Dione, een van de 62 manen van Saturnus, is de aanwezigheid van zuurstof aangetoond. Dat toont

aan dat zuurstof in grote hoeveelheden gevormd kan worden door zijn zige planeten met deeltjes en fotonen afkomstig uit de zon te bestralen. De onderzoekers denken ook dat de resultaten veelbelovend zijn voor het onderzoek naar andere manen van Saturnus waar ook vloeibaar water aanwezig is.

PEAK GOLD OM DE HOEK?

Ooit breekt de dag aan dat al het goud dat gemakkelijk te ontginnen valt, ontgonnen is. Die dag wordt door de kenners Peak Gold genoemd. In *Science* lezen we dat die dag wel eens eerder dichtbij dan veraf zou kunnen liggen. De productie van goud zit al tien jaar op een plateau en het is niet duidelijk of de aanhoudende vraag gecompenseerd zal kunnen worden door nieuwe ontginningstechnieken. De laatste tien jaar zitten de vernieuwingen in dat domein namelijk in een dipje, en de industrie vindt op dit ogenblik goud aan hetzelfde tempo als in de jaren tachtig en negentig. Wat een tekort aan goud zou kunnen betekenen is onduidelijk: het grootste deel van het goud wordt op dit ogenblik gebruikt voor sieraden, of als investering.

ÖTZI WAS EEN WRAK

Ötzi, de befaamde vijfduizend jaar oude ijsman werd onlangs bestudeerd met behulp van een volledige genomische analyse. Daaruit bleek dat de bevroren mummie leed aan allerlei erfelijke kwaaltjes. Hij had last van ernstige arteriosclerose en was erfelijk vatbaar voor die ziekte. Er kon ook interessante informatie over de

voorouders van Ötzi afgeleid worden: zo lijkt hij het meest op de mensen die tegenwoordig in Sardinië en Corsica wonen. Bovendien leed hij aan de ziekte van Lyme, een ziekte die gewoonlijk via tekenbeten doorgegeven wordt. En of dat nog niet erg genoeg was: de arme stakker kon niet eens genieten van een lekker bolletje roomijs, want hij bleek ook lactose-intolerant.

DINO'S UIT DE PRINTER

3D-printers zijn het nieuwe hippe ding, en ook paleontologen zijn mee. *Natuur, Wetenschap en Techniek* bericht dat onderzoekers de techniek toepassen om precieze replica's van de botten van dinosauriërs te maken. De onderzoekers hopen op uiteindelijk uit te klaren of grote dinosauriërs wel of niet konden rennen. Dat bleek aanzienlijk eenvoudiger dan de klassieke

methode, afgietsels van de opgegraven beenderen maken.

JONG GEZOND IS OOK OUD GEZOND

Een gezonde levensstijl aanhouden vanaf je jongvolwassenheid tot je veertigste levensjaren heeft een indrukwekkende invloed op het ontwikkelen van cardiovasculaire aandoeningen tijdens de latere levensloop. In *Science Daily* lezen we dat het gevolg van een gezonde levensstijl zelfs een grotere rol speelt dan genetische vatbaarheid. Voor de duidelijkheid: volgende zaken werden verstaan onder een gezonde levensstijl: een normale bmi, een gezond eetpatroon, niet roken, regelmatige fysieke activiteiten uitvoeren en geen overmatige hoeveelheden alcohol gebruiken. *Bibamus, moriendum est!* (WD)

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

ACTA | “SLECHTS KLEINE STAP NAAR POLITIEKE SURVEILLANCE”

ACTA. U hebt het acroniem al horen waaien. Volgens sommigen leidt het verdrag tot gevaarlijke inperkingen op de internetvrijheid. Anderen hopen de noodzakelijke aanbandenlegging van illegale activiteiten te kunnen verwelkomen. Wat er ook van aan is, men schopt stennis in de keet. Twee Belgische Anonymusleden, Europarlementariër voor de Europese Volkspartij (EVP) Ivo Belet en Erwin Goegebeur, platenbaas van EMI Music Belgium spreken zich uit, pro dan wel contra.

THOMAS CLIQUET, THOMAS MINTEN, PIETER HIELE & LUCAS DE JONG

Wat is er aan het handje?

Het ACTA-verdrag (*Anti-Counterfeiting Trade Agreement*) stond de laatste weken garant voor verzet en protesten in maar liefst tweehonderd Europese steden. Het verdrag zal internationale standaarden vastleggen voor de bescherming van het intellectuele eigendomsrecht. Zo zal de regelgeving rond namaakproducten, generische middelen en internetpiraterij grondig veranderen. Zowel de totstandkoming als de inhoud van het verdrag veroorzaken veel discussie. Vooral de gevreesde internetbeperkingen hitsen de gemoederen op.

Het ACTA-verdrag is onderhandeld met enkele belanghebbende industriële partners, terwijl mensenrechtenclubs en

volksvertegenwoordigers niet aanwezig mochten zijn. Er wordt dan ook gevreesd dat het verdrag vooral de industrie ten goede komt, terwijl de belangen van de consument ondergeschikt worden gesteld. Ondertussen is de inhoud van het verdrag publiek gemaakt, maar details rond de totstandkoming zijn nog steeds geheim.

Volgens sommige juristen is de bewoording van de wetten in het verdrag opzettelijk vaag gehouden, om zoveel mogelijk landen aan boord te krijgen. Maar de vage bewoording creëert juridische onzekerheid. Tegenstanders van het ACTA-verdrag vrezen dat een strenge interpretatie van het verdrag de fundamentele

vrijheden van de mens zou kunnen inperken.

Ook mensenrechtenorganisatie Amnesty International struikelt over een aantal wetten en roept op het verdrag niet goed te keuren. De organisatie vreest dat dankzij het verdrag verschillende mensenrechten als toegang tot informatie en vrije meningsuiting geschaad zullen worden. Zo zullen volgens de nieuwe regelgeving private ondernemingen verantwoordelijk zijn voor alle informatie die over hun netwerk loopt. Amnesty International vreest daardoor dat die ondernemingen, zoals internetproviders, het internet zouden censureren om rechtszaken te vermijden.

Ondertussen is het verdrag al ondertekend door 31 landen. Het is ook door de Europese Unie ondertekend, maar het moet nog door het Europees parlement geratificeerd worden. Om dat tegen te gaan, ontstaan op het internet en in grote Europese steden allerlei protesten. Die hebben hun vruchten afgeworpen: onder andere Duitsland, Polen en Nederland weigeren het verdrag te ratificeren en vragen een gedetailleerde studie van de implicaties van het verdrag. In België zal de impact van het verdrag onderzocht worden door de federale overheidsdienst Economie. Het Hof van Justitie zal het verdrag toetsen aan de fundamentele rechten van de EU. (TM)

Pro | “Broodwinning illegaal kopiëren”

Veto: *Waarom moet ACTA er komen?*

Ivo Belet (EVP, CD&V): «Het is een cruciaal verdrag dat de strijd aangaat tegen de enorme gesel van namaak die ons teistert. Wij zijn van plan het verdrag in grote lijnen te verdedigen. Dat wilt niet zeggen dat het er komt. Er zijn nog heel wat bedenkingen bij de socialistische en de liberale fracties. We houden ook een slag om de arm. Als de hoogste rechterlijke macht in Europa zegt dat er juridische kanttekeningen bij te maken zijn, dan moeten we daar rekening mee houden.»
Erwin Goegebeur (EMI): «Het gaat uiteindelijk om het illegaal kopiëren van de broodwinning van mensen waarbij op middellange termijn investeerders in cultuur niet meer zullen willen investeren. Daar moet iets aan veranderen.»

«Zo heeft ACTA niets te maken met de omstrede *three strikes approach*, die in Frankrijk is goedgekeurd. Die *approach* houdt in dat je een waarschuwing via e-mail of post krijgt als je illegaal downloadt of uploadt en dat uiteindelijk je internet voor een tijd lang afgesloten worden.»

Veto: *Het gebrek aan transparantie tijdens de onderhandelingen wordt gehekel.*

Belet: «Dat is terecht. Het parlement zat niet op de eerste rij bij de onderhandelingen. Het gebrek aan transparantie heeft de gelegenheid gegeven om foutieve informatie te laten circuleren. Een groot gedeelte van die ongerustheid kan de volgende weken en maanden worden weggenomen als het verdrag in alle openheid in het parlement komt.»

REM OP CREATIVITEIT

Veto: *Wordt er wel voldoende rekening gehouden met de kritiek?*

Belet: «Naar groepen als Anonymous wordt geluisterd. Zij hebben een hele belangrijke megafon op het internet en maken zich bij de bevoegde leden van het parlement kenbaar via kettingmails. Hun bemerkingen zijn al aan bod gekomen en zullen nog aan bod komen.»

«Maar onbeperkt downloaden, illegaal down- of uploaden, totale creatieve vrijheid op het internet, daar zijn wij niet voor. Je kunt dat commercieel gebruiken en misbruiken. Niet alleen volgens ons heeft dat een heel belangrijke impact op de creatieve industrie die we in Europa verder kansen willen geven. Dan moet je bepaalde garanties inbouwen, zoals het beschermen van het copyright op het internet.»

Goegebeur: «Natuurlijk zijn mensen die illegaal muziek *sharen* muziekliefhebbers en hopelijk kopen ze nog op een legale manier muziek. Maar wereldwijd is de verkoop met 50 procent gedaald. ACTA is een goede manier om eindelijk regels op te leggen aan het gebruik van het internet.» (LdJ en TC)

Contra | “Informatievrijheid is goed voor mensheid”

Veto: *Waarom verzetten jullie je tegen ACTA?*

Anon864: «Wat ze met ACTA willen doen, is downloaden aan banden leggen door een ver doorgedreven vorm van surveillance in te voeren. Eens die geïnstalleerd is, is het maar een kleine stap naar een meer politiek geïnspireerde surveillance. Het probleem ligt voor ons niet bij het downloaden, want zolang het enkel voor privégebruik bedoeld is en je het niet gaat verspreiden voor eigen winstbejag, is dat strikt genomen geen diefstal (*dit wordt beaamd door Anonr3d, red.*). Wij geloven dat er een nieuw businessmodel moet ontwikkeld worden waarin wel plaats is voor filesharing.»

Veto: *Wat doen jullie juist om jullie punt te maken?*

Anon864: «Er zijn sites platgelegd en er wordt anti-ACTA-propaganda gevoerd, zoals het organiseren van protestmarsen. Op

10 maart komen er overal in Europa mensen op straat om tegen ACTA te protesteren.»

Anonr3d: «Wij werken voornamelijk van achter onze computers, maar we verspreiden ook pamfletten en dergelijke om het publiek te informeren. Ik ken veel jongeren in mijn omgeving die niet beseffen dat ze strafbaar zijn als ze een film downloaden, dus het is belangrijk dat mensen daarvan op de hoogte zijn.»

ANONIEME STEM

Veto: *Volgens Europarlementariër Ivo Belet wordt er in het Europees Parlement rekening gehouden met jullie acties.*

Anon864: «Ja, we hebben best wat impact op de publieke opinie gehad. Vooral Oost-Europese landen zijn al van kamp veranderd onder druk van Anonymusprotesten.

Lees verder op pagina 6

Enkele tegenstanders van ACTA protesteren in Straatsburg voor vrijheid op het internet.

“Ongerustheid door gebrek aan transparantie”

Veto: *Heeft het verdrag dan geen negatieve impact op de internetvrijheid?*

Goegebeur: «ACTA gaat niet over het monitoren van het internet, het verbieden van filesharing of het beperken van de meningsuiting. ACTA is een instrument waarmee de Europese wetgevers kunnen ingrijpen wanneer iemands eigendom op een illegale manier commercieel geëxploiteerd wordt of zonder toestemming verspreid. Als je niets te verbergen hebt, hoef je niet te vrezen voor verlies van privacy.»

Belet: «Ik denk dat er grondig aan het verdrag gesleuteld is en dat de garanties tegen de mogelijke beperking van de vrijheid op het internet ingebouwd zijn. Vandaag de dag circuleert er heel wat al dan niet bewust geventileerde foutieve informatie op het internet. Er is heel wat ongerustheid ontstaan waar geen reden toe is.»

Nick De Gregorio

Student After Dark (1) “Chips, energydrinks en condooms”

Het leven is ongenadig, maar het studentenleven gedooft nog een vleugje jeugdige overmoed. Deze reeks brengt hulde aan de andere kant van het studentenleven. Aan de helden die zorgen dat u - zelfs stomdronken - weldoorvoed en heelhuids in uw bedje belandt. Aan de goede zielen die vermijden dat er intussen te veel anderen moeten lijden onder uw gebral. Deze week bevroegen we de keure aan nachtelijke eetgelegenheden die Leuven rijk is.

ELS DEHAEN

We benaderen de Oude Markt doelmatig via de Zeelstraat. Eerste halte is de **Chick-Away**, waar tot zes uur 's ochtends gefrituurde snacks te verkrijgen zijn. "Ik doe mijn werk eigenlijk graag", vertelt de uitbater. "Mijn leven speelt zich vooral 's nachts af, maar ik lijd daar niet onder. Ik ben ervan overtuigd dat 50% van de zaken zouden moeten sluiten als er geen studenten waren."

"De overgrote meerderheid van de studenten bezorgt mij geen last, maar het gebeurt quasi elke nacht dat dronken studenten agressief worden of iets proberen stelen. Zeker als het druk is, maakt de gelegenheid de dief."

"De uren zijn niet onoverkomelijk", beaamt pizzeria annex kebabzaak **de Pyramide**. "We wisselen af om het draaglijk te maken. Wij bestaan al twintig jaar, dus van overlast

hebben we over het algemeen geen last. De mensen kennen ons en laten ons met rust."

"We beseffen maar al te goed dat de zaak nooit zou kunnen renderen zonder studenten. We voelen dat al tijdens de examens en de va-

“Wie wil er nu niet overdag werken?”

kantieperiodes. Dan hebben we het moeilijker om rond te komen omdat ons klantenbestand meer dan gehalveerd wordt."

Toch is niet iedereen onverdeeld gelukkig met de late werkuren. Bij kebabzaak **Ali**

Baba klinkt het minder enthousiast: "Het nachtwerk zet ons familieleven zeker onder druk, ja. We zouden liever overdag werken, maar dan zijn er geen klanten hé (*lacht*)."

RESPECT

De voordelen lijken echter op te wegen tegen de nadelen, want er wordt niet uitgekoken naar een andere job. "Dronken studenten komen hier wel eens voor, maar ze zorgen niet voor overlast. Zij respecteren ons en wij tonen respect voor hen. Zelf zijn we moslims, maar we serveren gewoon varkensvlees en alcohol zonder daar moeilijk over te doen."

De winkelier achter de toonbank van nachtwinkel **Lama Shop** is evenmin happig op nachtelijke shifts: "Wie wil er nu niet overdag werken? Constant nachtwerk staat een normaal gezinsleven in de weg. Het is vreemd om te slapen wanneer alle anderen wakker zijn. Maar je moet wel geld verdienen natuurlijk."

Waar spendeert de modale nachtbraker zijn geld aan? "Wij verkopen vooral chips, sigaretten en energy drinks. En condooms. Heel veel condooms. Ja, met al die studenten in Leuven...(*lacht*)"

Contra ACTA | “Vrijheid goed voor mensheid”

Vervolg pagina 5

In het Poolse parlement heeft de oppositie zelfs de Anonymousmaskers opgezet tijdens een parlementaire zitting.»

Anonr3d: «Ik denk niet dat we echt gehoord worden in het parlement. Als dat wel het geval zou zijn, zou er niet zoveel commotie zijn rond die ACTA-wet. Dan zou die nooit zijn goedgekeurd. We hebben wel nog goede hoop dat onze acties effect zullen hebben. We blijven op straat komen. We blijven acties ondernemen totdat de ACTA-wet wordt ingetrokken.»

«Kennis is voor iedereen, niet alleen voor de rijken. Iedereen moet daar gebruik van kunnen maken. ACTA houdt een hele evolutie tegen. Wij streven naar het behoud van een open internet zoals we dat altijd al gekend hebben. YouTube is ontstaan zodat men foto's en filmpjes gewoon kan verspreiden op het internet. Nu wil men dat allemaal beperken en afschaffen. Dat begrijp ik niet goed.»

Anon864: «Het gaat hier niet enkel over het recht de laatste Hollywoodblockbuster te downloaden maar ook over generische en dus betaalbare medicijnen voor de derde wereld, de vrije toegang tot universitaire handboeken. Zopas is library.nu stopgezet: de grootste academische piraterijcommunity waar je gratis kon leren. Zulke organisaties zijn goed voor de mensheid. Anonymous gelooft dat we zulke zaken moeten koesteren en stimuleren, in plaats van het aan banden te leggen uit winstbejag.»(TC & PH)

KORT STUDENT

EETSTOORNISSEN

Boulimie, anorexia, eetstoornissen allerhande zijn tegenwoordig voor niemand vreemd meer. Professor Vandereycken deed onderzoek bij vrouwelijke (ex-)patiënten in de zoektocht naar de oorzaak ervan. Uit de resultaten komt naar voor dat de meerderheid van de deelnemers de sociale beïnvloedbaarheid door 'slechte' voorbeelden erkent, met uitzondering van deze door de directe omgeving. De helft van de respondenten geeft aan enige mate van sociale beïnvloeding in hun persoonlijke leven te hebben ervaren.

Opmerkelijk genoeg rapporteren de meesten dit soort beïnvloeding op het moment dat ze reeds een eetstoornis hadden maar hiervoor nog niet in behandeling waren.

GALABALS

Waar u alvast uw buikje vol zal kunnen eten, zijn de talrijke galabals die er binnenkort weer aankomen. Haal uw beste kostuum of jurk alvast uit de kast en strijk het misschien ook even. Een greep uit het voorlopige aanbod: Psychologie viert op 9 maart, Pedagogiek, KLA en Pauscollege bundelen op 15 maart de krachten, en Letteren en VTK binden op 16 maart de dansschoenen aan.

Wie graag met toekomstige dokters in kostuum een danske placeert, kan naar dat van Medica op 23 maart. Zet u graag een masker op, schrijf dan het galabal van Didactica op 29 maart in uw agenda. Meer info op de vele Facebookpagina's!

LEZINGEN

Een aantal minder alcoholgerelateerde activiteiten om u attent op te maken. Dinsdag 6 maart zijn er op de campus sociale wetenschappen zowel lezingen van Caroline Gennez als een debat over de uitslag van de Russische presidentsverkiezingen.

Ook deze week kan je naar jaarlijkse gewoonte naar de revue van VTK op maandag, dinsdag en woensdag. Tot slot nu al te vermelden: lezingen georganiseerd door Scientica met professor Severijns en Dirk Draulans. Onderwerpen zijn een verrassing, boeiend wordt het zeker.(FP)

IntKal

7 maart

MO*debat: Urban mining, goed voor Noord én Zuid?
20u @Zeger Van Hee

8 maart

The Past and Future of Indian Democracy
16u30 @MCT2 00.10

Slam poetry met Amir Sulaiman
20u30 @Pangaea

KringKal

5 maart

Historiacantus
@ Pavlov

6 maart

Medica Aperitiefconcert
@ Aula Pieter De Somer

Farma TD
@ Musicafe

Cantus Pedagogische Kring
@ Albatros

Ekonomika TD
@ Rumba

8 maart

S-TD Babylon / Historia
@ Albatros

TD VTK
@ Waiberg

In mijnen tijd (4) | Patrik Vankrunkelsven

"In mijnen tijd was het beter!" We horen het de bomma vaak zeggen en knikken goedgelovig. Maar was dat ook wel zo? Om dat te weten te komen, gaan we wkelijks op bezoek bij een oud-preses die nu bekend is in het Vlaamse land. Deze week is het de beurt aan Patrik Vankrunkelsven, voormalig Open Vld-senator en professor huisartsgeneeskunde.

JAANA HOMBROUX EN CAROLINE VAN RHEE

Veto: Hoe kijkt u terug op uw studententijd?

Patrik Vankrunkelsven: «Dat was een prachtige periode. Het eerste jaar herinner ik me als een tijd van onzekerheid en veel studeren. Je komt net uit de humaniora en je weet niet wat je waard bent, hoe de examens aan de universiteit zullen verlopen en hoeveel je precies moet studeren. Die onzekerheidsfactoren zorgden ervoor dat ik in mijn eerste jaar erg veel gestudeerd heb.»

«Vanaf het tweede jaar ben ik actief geworden in studentenkring Medica. Ik zat in allerlei werkgroepen en later ben ik preses geworden. Ik ben ook actief geweest als voorzitter bij de Volksuniejongeren (VUJO). Vanaf het tweede jaar had ik dus enerzijds de grote verantwoordelijkheid om te slagen – daar begint en eindigt alles mee – en anderzijds de verantwoordelijkheid binnen mijn studentenkring. Ik heb heel actief geparticipeerd, maar ik was niet zo'n feestbeest. Uitgaan was eerder functioneel: Medica gaf uiteraard wel eens een feestje, en wie een bepaalde verantwoordelijkheid droeg, moest ook op die feestjes aanwezig zijn.»

«In mijn laatste jaar heb ik mijn sportieve kant ontwikkeld. Ik ging met mijn vrienden lopen in het bos van Heverlee. Daar hou ik zeer mooie herinneringen aan over. Tijdens mijn laatste examenperiode ging ik af en toe joggen. Toen heb ik mijn beste resultaat ooit gehaald: grootste onderscheiding. Dat is echt een goed voorbeeld van een gezonde geest in een gezond lichaam.»

AMADA

Veto: Bent u verkozen als preses? Of werkte dat vroeger anders?

Vankrunkelsven: «Ja, al moet ik er wel bij zeggen dat ik de enige kandidaat was. Al bij al heerste er veel eensgezindheid. We hebben ooit wel een hilarische links-rechtstweestrijd doorgemaakt. Ik hoorde bij de groep die meer maatschappelijk en kritisch was ingesteld. Medica had bijvoorbeeld goede banden met de farmaceutische industrie. Wij vonden dat overdreven en wilden laten zien dat we onafhankelijke standpunten konden innemen. De andere groep vond dat we niet vies moesten zijn van een beetje *sponsoring*. Dat was een van de vele tegenstellingen.»

«Bij de studentenverenigingen van economie en rechten was de verkiezingsstrijd

altijd heel heftig. Dat was bij Medica niet zo: wij waren eerder gericht op maatschappelijke kwesties. Ik herinner mij dat een medestudente ooit naar mij toe kwam en heel bezorgd vroeg: "Patrik, is het waar dat jij bij AMADA (*Alle Macht Aan De Arbeiders, red.*) zit?" Ik was toen al lang een VU'er met een maatschappelijk progressief profiel. Ik ben

derwijs kon laten horen. Dat was allemaal vrij serieus in die tijd.»

SOFISTEN

Veto: Was uw engagement in een studentenkring combineerbaar met uw studies?

Vankrunkelsven: «Dat viel goed mee. Ik was een student die zich goed kon focussen wanneer de examens eraan kwamen. Ik heb hard gestudeerd, en één keer in mijn studententijd heb ik een nachtje doorgeblokt. Ik ben toen klappertandend en stijf van de koffie naar mijn examen gegaan. Tijdens het jaar ging ik regelmatig naar de les omdat we goede proffen hadden en omdat het ook een vorm van sociaal contact was voor mij. Van studeren kwam tijdens het jaar niet veel in huis: ik werd een echte blokker als de eindmeet in zicht kwam.»

toch liever niet bij Stalpaert wilde doen (*lacht*). Als een preses bepaalde standpunten inneemt in naam van zijn studentenvereniging, moet die persoon daar niet op afgerekend worden. Dat was een fout van hem. Gelukkig waren de andere proffen wel objectief.»

Veto: Is er veel veranderd sinds u gestopt bent met de politiek? Hebt u rust gevonden?

Vankrunkelsven: «Uiteraard. Mijn beroep (*huisarts, red.*) stond op een heel laag pitje, maar nu ben ik er weer veel mee bezig. Ik kan er echt van genieten. Intensief contact hebben met patiënten en in het parlement zitten, zijn twee totaal verschillende dingen. Het politieke leven is heel belastend, veel mensen onderschatten dat. Je moet veel vergaderen, contacten met mensen onderhouden en op activiteiten aanwezig zijn. Het is ook fysiek uit-

Nick De Gregorio

“Om aan politiek op hoog niveau te doen, moet je een beetje gek zijn”

nooit lid geweest van een kleine linkse partij, maar ik had wel sympathie voor de mensen van AMADA.

Vroeger was het maatschappelijke debat heel levendig. Wij werden niet uitgenodigd om iets te gaan drinken, maar voor een debat waar je dan je mening over gezondheidszorg en on-

«Ik heb als preses ooit wel een conflictje gehad met een docent, professor Stalpaert. Hij suggereerde dat de leden van Medica allemaal sofisten waren en viseerde me heel erg toen ik eens te laat kwam in de les. Hij zette heel Medica voor aap. Toen heb ik tegen de faculteitssecretaris gezegd dat ik mijn praktijkexamen

puttend. Om aan politiek op hoog niveau te doen, moet je een beetje gek zijn. Ik heb nu meer tijd om actiever bezig te zijn met mijn gezin. Mijn kinderen worden ouder en ik heb het gevoel dat ik dichter en intenser bij hen wil staan. Dat probeer ik dan ook te doen.»

Carte Blanche | De bedelaar

In deze tweewekelijkse reeks krijgt een medewerker van Veto, schrijver of fotograaf, de kans om zelf op zoek te gaan naar interessante gebeurtenissen in Leuven. Deze week koos een van onze medewerkers ervoor bedelaar te zijn. Wat er toen gebeurde, leest u hieronder.

LAURA HOLLEVOET

Toen we klein waren wilden we ijsboer, vuilnisman of bedelaar worden. Door negatieve invloeden in onze omgeving konden we onze ambitie niet verwezenlijken. Maar kijk het regent! Een uitstekende dag dus om eindelijk te rebelleren tegen het ouderlijk gezag. Voor één dag worden we bedelaar. Onze meisjesdroom gaat in vervulling.

We mediteren en halen ons een schooier voor ogen. We verplaatsen ons in de denkwereld van de lapzwans. Maar, niet onbelangrijk, we houden ook de toevallige passant mentaal in beeld. De toevallige passant laat zijn oog vallen op vieze Vincent, slordige Sander en etterende Erik. Hij schrikt en denkt: "Wat een nietsnutten. Ze

stinken bovendien!" De normaal erg vredelievende passant onderdrukt nog net de neiging om de appel die hij aan het eten is, niet naar etterende Erik te gooien.

Na deze contemplatieve mijmering, begint het echte werk. Onze haren hoeven dus niet vettig te zijn. Ook de juttens zak laten we thuis. Het komt er op aan er vooral niet zielig en lelijk uit te zien. De huidige bedelaar is oerdom. Alsof de hedendaagse mens zich nog laat bewegen door medelijden. De peperkoeken harten in deze wereld zijn al lang opgegeten.

MANTELPAKJE

Dus we bezoeken allereerst een kapper en een visagist. Immers, we moeten iets over hebben voor onze levensdroom. Wij, en al-

leen wij, zullen uitblinken boven om het even welke zwalpende zuipschuit. Elke avond zullen we triomfantelijk in onze kartonnen doos kruipen, omdat we weten dat we meer rosse munten hebben verzameld dan alle andere bedelaars samen.

Ha! Het is zo heerlijk te weten dat we beter zijn dan onze collega's. Mmm. We zouden nog uren kunnen verzinken in zelfverheerlijking als er geen groots werk moest verzet worden. Nog even op kot die galajurk aantrekken en dan beginnen we eraan. Het is ondertussen al 16:03. Een sobere zwarte jurk, een mantelpakje of een vrolijk bloemenkleedje. Of zou dat laatste dan weer onrespectvol zijn?

We besluiten een kotgenoot om raad te vragen. Zij vindt het mantelpakje stijlvol, dus we trekken het aan. Ze vraagt ons of we wilde plannen hebben. We denken dat onze kotgenoot op het vlak van bedelen bekrompen is. Dus we verzinnen een leugen. "Onze tante treedt in het huwelijk

vandaag. Dat willen we voor geen haar missen. Ze was het kwezeltje van de familie, weet je."

We begeven ons op weg naar de Diestsestraat. We komen een collega tegen, ze begroet ons niet. We nemen het haar niet kwalijk. Ze heeft zo haar eigen problemen, lezen we op het bordje dat ze voor zich heeft staan. "Ik ben blind en mijn zes kinderen hebben kanker." Uiteindelijk zetten we ons neer. We wachten op onze eerste inkomsten.

We besluiten te dansen. Zo laten we de hele wereld zien hoe gelukkig we zijn. Succes verzekerd. Na een kwartiertje Argentijnse tango met een denkbeeldige partner, heeft er zich een menigte verzameld rond ons. Ze lijken verbijsterd. Zo'n danstalent zie je dan ook niet elke dag. Plots stopt er een politiecombi. We worden geboeid en naar een psychiatrisch ziekenhuis gebracht. De wereld snapt er weer eens niets van. Zucht!

Studentes in prostitutie

Luxehoertjes en hoertjes voor luxe

Om de zoveel tijd duiken er weer verhalen op over studentes die zich prostitueren.

Lindsay Momerency – niet zo lang geleden zelf nog studente – schreef er een boek over, getiteld “Studente ontvangt”. Ze sprak met studentes die zich prostitueren en sprak met verschillende instanties over de aparte hobby die de studentes er op nahouden.

JORIS HIMPENS EN MARGOT HOLLEVOET

Veto: *Is het een specifiek soort studentes die zich prostitueren?*

Lindsay Momerency: “Eigenlijk zijn het gewoon degenen die wilden meewerken aan het boek. Ik heb er ongeveer honderd gecontacteerd en er waren er maar

prostitueren, is omdat ze zich meer luxe willen permitteren dan hun medestudenten. Onder luxe moet je dan designerkledij, nieuwe technologische snuffjes of dure reisjes verstaan. Ik heb niemand gehoord die het doet om de studiekost te betalen. De instanties die ik heb geïnterviewd vertelden ook dat dat uit de lucht

“Het absolute minimum is 120 euro per uur”

acht die wilden praten. In het algemeen blijken de studentes meer humane richtingen te studeren, zoals bijvoorbeeld psychologie. Verder zijn het zowel Nederlandse als Vlaamse vrouwen.”

Veto: *Is studies betalen het grootste motief om zich te prostitueren?*

Momerency: “Helemaal niet. Dat was ook een beetje mijn vertrekpunt, aangezien het afgelopen jaar wel zo in de media stond. Terwijl ik dacht dat er voldoende sociale vangnetten bestaan om tegemoet te komen aan die studiekosten. De grootste motivatie waarom studentes zich dan wel

gegrepen was.”

VOOR DE SEKS

Veto: *Staan die studentes stil bij hun “hobby”? Want prostitutie is illegaal.*

Momerency: “Ze zien dat zo niet echt. De studentes zien het ook meer als een betaling voor hun tijd dan voor eigenlijke seks. De meesten zijn ook actief bij een escortebureau, dan hoort er vaak ook een etentje bij, of een zakenreis. Pas in tweede instantie is het dan seks. Dus ze zien het niet echt als prostitutie op zich.”

ONTVANGEN

Veto: *Wie ontvangen die studentes dan?*

Momerency: “In het algemeen zijn het de typische rijkere zakenmannen, iets ouder dus ook. Vaak hebben die mannen thuis ook een gezin. Het is natuurlijk zo dat escortes veel geld kosten, het absolute minimum is ongeveer 120 euro per uur. Dat kan je als student bijvoorbeeld niet opvoeden.”

Veto: *Is dit eigenlijk een nieuw fenomeen?*

Momerency: “Ik denk dat het altijd heeft bestaan, al zal het iets gemakkelijker geworden zijn door internet en sociale media. Je kan jezelf dan gemakkelijker aanprijzen. Door die zichtbare reclame springt het natuurlijk ook meer in het oog.”

Veto: *Wordt studeren minder belangrijk voor die studentes?*

Momerency: “Ze blijven daar mee bezig, tijdens de blok zetten ze hun activiteiten ook stop. Ze zien hun toekomst ook rooskleurig in, in die zin dat ze ermee willen stoppen als ze afgestudeerd zijn. Ze gaan er vanuit dat ze door hun hogere opleiding een goedbetaalde job zullen vinden en dus niet zullen moeten inboeten op vlak van hun levensstandaard. Dat is natuurlijk niet altijd het geval.”

Veto: *Gaan ze er gemakkelijk mee kunnen stoppen?*

Momerency: “Ik denk dat dat vrij moeilijk wordt. Als je weet dat ze bijvoorbeeld 1500 euro krijgen voor één volledige dag, dat is toch een bedrag waar je anders een maand voor moet werken. Ik

vermoed dat er veel zullen zijn die het ofwel blijven doen, ofwel met hun voeten weer op de grond gaan terecht komen.”

Veto: *Zijn er ook profen die bij escortestudentes langsgaan?*

Momerency: “Goh, dat heeft wel in de media gestaan, maar ik denk dat dat uit de lucht gegrepen is. Klanten van escortebureaus worden altijd gescreeend. De meisjes kunnen ook op voorhand zien

wie de klant is. Als dat iemand is die ze kennen, kunnen ze die weigeren.

Veto: *En wat als ze hun klant in de toekomst tegenkomen?*

Momerency: “De meisjes denken daar wel over na, maar als dat gebeurt heeft die klant daar evenveel baat bij om dat te verzwijgen als het meisje zelf. Zo hebben ze natuurlijk voor alles een uitleg. (lacht)”

Oriëntering | “Op dit moment is het anarchie”

Het Platform ‘Allochtone’ Studenten (P’A’S) organiseerde afgelopen week een studiedag over diversiteit in het hoger onderwijs. Met verschillende workshops en panelgesprekken wou de organisatie thema’s aankaarten die anders wel eens vergeten zouden kunnen worden. Wij volgden het panelgesprek over de oriëntatieproef.

MARGOT HOLLEVOET

Het Platform “Allochtone” Studenten is de koepelorganisatie van alle allochtone en interculturele studentenverenigingen in Vlaanderen en Brussel. Het

Bij het panelgesprek over de oriëntatieproef zijn de sprekers van dienst Ludo Melis, vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven, en Mohamed El Khalfioui, voorzitter van P’A’S. Melis als voorstander van oriëntering, Mo-

oriënteringproces dat niet louter op een kenniscomponent focust. Dat zal hij tot vervelens toe moeten herhalen. Het verschil tussen een proef en een proces was niet meteen bij elke toehoorder doorgedrongen. Oriëntering moet er komen, stelt Melis, want er loopt iets fout bij de overgang van het secundair naar het hoger onderwijs. Niet alleen bij allochtone studenten, maar bij de helft van alle studenten.

Toch is oriëntering verdoken racisme, brengt Mohamed daar tegen in. “Als gemeenschap doen we het al slecht op vlak van gelijke kansen. Allochtone jongeren hebben vergeleken met andere jongeren sowieso een achterstand vanuit het lager en secundair onderwijs.” Ook pleit Mohamed voor het benadrukken van de sterktes bij een student, niet van de zwaktes. Wat een oriënteringsproef wel zou doen, aldus Mohamed. Zo’n proef zou ook al in het secundair onderwijs moeten plaatsvinden, eventueel aangevuld met begeleiding in het hoger onderwijs, bijvoorbeeld door optievakken om zwakke punten te verbeteren.

Ook Melis weet dat oriëntering vroeger kan én moet. Maar

het hoger onderwijs mag niet alleen met de vinger naar het secundair wijzen, ze moet zelf ook verantwoordelijkheid ne-

eerste jaar is een hakbijl geworden.”

“Natuurlijk moet er iets ondernomen worden,” repliceert Me-

“Effect zal pas over tien, vijftien jaar duidelijk zijn”

men. Een leerling moet al bij de start van het secundair onderwijs de instrumenten hebben om zich te oriënteren. “Weten waar je staat, je potentieel uitbouwen, meer informatie hebben én ook de mogelijkheden om er iets mee aan te vangen, dat is oriëntering,” definieert Melis.

ANARCHIE

Mohamed vindt niet dat leerlingen en studenten de verkeerde keuze maken. De oorzaak van het falen in het eerste jaar hoger onderwijs is het systeem. “Jongeren kiezen een richting die aansluit bij hun richting uit het secundair onderwijs. Het ligt dus niet aan hun keuze, maar aan de begeleiding die het hoger onderwijs aanbiedt. Dat

lis. “Als je niets doet, dan wordt dat eerste jaar een oriënteringstraject. Dat is ook frustrerend, zowel voor jongeren als voor de maatschappij. Oriëntering is ook geen toveroplossing, het effect zal pas over tien, vijftien jaar duidelijk zijn. In de tussentijd moeten we wel begeleiden om toch iets te bereiken. Dat moet dan niet in wetten gegoten zijn, maar toch is het beter dat er officiële instrumenten zijn, gekoppeld aan remediëring. Want op dit moment is het anarchie, er zit helemaal geen globaal plan achter.”

“Er zal geen one-size-fits-all-oplossing zijn,” gaat Melis verder. “Maar we kunnen ook niet niets doen. 50 procent mislukkingen is te veel. En voor specifieke doelgroepen moet er ook specifieke begeleiding komen.” Daar kon ook Mohamed zich in vinden.

“Er zal geen one-size-fits-all-oplossing zijn”

platform werd opgericht om de stem van allochtone studenten te laten wegen op het beleid. Dat uitte zich op de studiedag, waar studenten het in minidebatten opnamen tegen beleidsmensen.

hamed als tegenstander.

Melis krijgt meteen tijd en ruimte om zijn visie over oriëntering te verduidelijken. Hoogstnodig zo blijkt, want Melis is helemaal geen voorstander van een oriënteringsproef, wel van een

Asielzoekers in detentie

“We hebben niets verkeerd gedaan”

Jaarlijks komen er in ons land duizenden asielaanvragen binnen. In de meeste gevallen is deze stap meer een nachtmerrie dan een droomvlucht. Vorige week hielden Jesuit Refugee Service Belgium en Centre for Liberation Theologies (werkgroep migratie) een expertseminarie naar aanleiding van het rapport over de kwetsbaarheid van asielzoekers in gesloten centra.

SANDER COX

De organisaties hopen dat dit rapport bijdraagt tot het besef dat de kwetsbaarheid van vastgehouden asielzoekers in detentiecentra moet worden aangepakt. Ngo Jesuit Refugee Service heeft als missie vluchtelingen en gedwongen migranten te begeleiden, te dienen en hun rechten te verdedigen. JRS benadrukt dat deze vorm van vrijheidsberoving een maatregel is waarvan de gevolgen voor de waardigheid van personen te groot zijn om een legitiem instrument van migratiebeleid te kunnen zijn. Daarom moet detentie volgens deze ngo een uiterste maatregel blijven.

De sanspapiers klagen in het rapport voornamelijk over de onpersoonlijke manier waarop ze worden behandeld. “Zelfs wanneer ze je naar het ziekenhuis brengen, is dat met politie-escort, zoals een misdadiger. De men-

versiteit Antwerpen departement Taalkunde bekend voorkomt. De media bezorgen de asielzoekers volgens Verschuereen een dubbele detentie.

Terwijl illegaal als bijvoeglijk naamwoord in de meest uiteenlopende vormen wordt gebruikt, beperken de media het zelfstandig naamwoord tot één betekenis. Verschuereen: “Er bestaan alternatieven genoeg maar op deze manier zitten deze mensen ideologisch ook in detentie, dat heeft dan weer een negatieve invloed op de maatschappelijke perceptie. Het is een categorisering waarover zichzelf totaal geen controle hebben.”

Detentiecentra kennen uiteraard ook hun eigen probleemgevallen, getuige de volgende verklaring: “Sommigen zijn echte probleempersonen: ze hebben vijf jaar gevangenis achter de rug. Als er gevochten wordt, gaan ze me dan doden? Ik heb

IMAGO

Onderwijs speelt in de problematiek rondom asielzoekers een centrale rol. Het is een van de weinige grondrechten waar iedereen tot achttien jaar recht op heeft. Professor Christianne Timmerman van de Universiteit Antwerpen deed onderzoek naar het beleid van lagere scholen rond leerlingen zonder verblijfsvergunning. Onderwijs bepaalt mede de toekomst van een asielzoekergezin. Het verhoogt zelfs het risico op parentificatie: het fenomeen dat kinderen door het

onderwijs in het gastland vaak beter ingeburgerd zijn dan de ouders.

Van het onderwijs wordt vaak verwacht dat ze de hele asielproblematiek oplossen. Een extra verantwoordelijkheid die scholen meer druk bezorgt. Timmerman: “De scholen zijn bang voor een negatief imago als ze dat soort leerlingen afwijzen, bang om in een negatieve spiraal terecht te komen.” Een van de aanwezigen in de zaal opperde om meer specifieke pedagogiek aan te bieden, zoals

sport en cultuur, zodat leerlingen meer *overall-competenties* ontwikkelen dan uitsluitend taal en rekenen.

In 2010 vroegen een kleine 25.000 mensen asiel aan in ons land, dat zijn er 5.000 meer dan in 2009. Gerelateerd aan de cijfers van 2010 worden jaarlijks zo'n 7.000 sanspapiers ondergebracht in de vijf gesloten centra die België kent. Daarvan wordt zo'n 75 procent het land uitgezet. JRS schat dat ons land momenteel 120.000 inwoners telt zonder verblijfsvergunning.

Nick De Gregorio

“De scholen zijn bang voor een negatief imago”

sen die je zien, denken dat je een misdadiger bent, dat is niet goed. We hebben niets verkeerd gedaan.” Een verklaring die professor Jef Verschuereen van de Uni-

doodsbedreigingen gekregen. De bewakers trekken er zich niets van aan. Er zijn ook mensen die zich drogeren; die weten niet wat ze doen.”

Hoe zou het nog zijn met (2) Studentenrestaurant Alma?

In deze reeks graaft Veto in de archieven van Veto. Deze week: de Alma! Waar denkt u dat de gratis frietjes vandaan komen? Heeft Alma 1 wel altijd aan de lichten van de Tiensestraat gelegen? En wat te denken van het experiment met zelf opscheppen in 's lands bekendste studentenrestaurant? Een greep uit het roemrijke verleden.

FRANK PIETERMAAT

We schrijven 1995. Revolutie lijkt losgebroken in Alma 2: studenten scheppen zelf hun borden op en deinken niet terug om hun borden meer dan vol te vullen. Het blijkt om een experiment te gaan. Toch krijgen studenten die

waar in de toekomst mee rekening zou gehouden worden. Leuk voor Alma was ook de media-aandacht, die voor het eerst sinds 1992 een stijging van de omzet met zich meebracht.

Een ander experiment, om Alma op kot te laten leveren, heeft helaas nooit het levens-

venslicht. 1996 betekende het definitieve einde van de Alma op de Bondgenotenlaan, berichte Veto toen. Eerste positieve klanken waren er vooral te horen over de hygiëne en voor de aparte rookruimte. Roken in de Alma, het lijkt iets wat vandaag nauwelijks denkbaar is. De klanten waren minder enthousiast, zij spraken van karakterloze architectuur en een kale en allesbehalve gezellige inrichting.

De opening van de nieuwe Alma was een uitgelezen mogelijkheid om terug te kijken op 42 jaar Alma in de Bondgenotenlaan. Zo leert de geschiedenis ons dat deze er kwam op initiatief van student burgerlijk ingenieur Frans Possé. De universiteit had daarvoor altijd wat weigerachtig gestaan tegenover zulk initiatief. Het was een onkatholieke gedachte om jongens en meisjes samen te brengen en ook de middenstand, die aardig aan de student verdiende, was een tegenstander.

Het verdwijnen van de Alma op de Bond bood een uitstekende mogelijkheid aan Vic-

toire Verbiest om terug te blikken op de beginjaren. Zij ging na 35 jaar Alma met pensioen: “De Alma was iets anders, meer een moederhuis en een ontmoetingsplaats. Studenten stonden 's morgens om half acht voor de deur, voor een sterke koffie en

deed Alma daar een beroep op om het hoofd boven water te kunnen houden. In de jaren zeventig werd de prijs van het Alma-eten voor het eerst echt verhoogd, vertellen de archieven ons. Van 39 frank in 1972, ging het naar 54 in 1977, 58 in

“Om half 8 voor de deur voor koffie en eieren”

spiegeleieren met spek. Maar 's avonds kwam er echt schot in de zaak. Dan kwam de warme wijn voor de filmliefhebbers, en de pinten vlogen over de toeg. Jawel, een toeg. En nergens anders dan in de Alma mochten jongens en meisjes bij en aan elkaar zitten, als het licht uitviel of *monsieur le prof* een andere kant uitkeek.”

PRIJSSTIJGING

De rode draad die doorheen het verhaal van Alma vaak terugkeert, zijn de prijsstijgingen. Die vinden we al terug in de jaren zeventig. Al vaker

1981, tot 76 voor de goedkoopste maaltijd in 1995. Gemiddeld kost een Almamaaltijd anno 1995 trouwens 107 frank.

De jaren na de eeuwwisseling vond Alma meermaals rode cijfers in de begroting terug. Grondstof- en personeelskosten stegen, de verkoop daalde, dus werd er opnieuw tot verhogingen doorggegaan. Omdat de prijzen in 2009 voor het tweede jaar op rij stegen, deed Veto zelf onderzoek. Dat toonde aan dat in 2009 een maaltijd al gemiddeld vier euro kostte. Goedkoper zal het dus niet worden.

Veel standaardporties waren simpelweg te klein

net iets te veel nemen een waarschuwende tik op de vingers, want dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn.

Naar een verklaring voor de grote porties is het niet ver zoeken. Uit calorietabellen bleek immers dat vele standaardporties simpelweg te klein waren, iets

licht gezien omdat het concept een grote flop dreigde te worden. Ook je eigen menu samenstellen, is door de jaren heen de revue eens gepasseerd.

OPENING

Een jaar later zag Alma 1 zoals we haar nu kennen het le-

De Canvascollectie in M | Wat is kunst?

Vorige week keek u misschien vreemd op toen u in de buurt van Museum M plots omgeven werd door een horde enthousiastelingen met in hun handen vreemd ingepakte kunstwerken in de raarste vormen. Daar is echter een eenvoudige verklaring voor: de Leuvense preselectie van de derde editie van De Canvascollectie/La Collection RTBF.

MARIJKE VAN GEEL

“Wat is kunst?” Het is een vraag die niet alleen Stijn Meuris zich stelt. De komende maanden buigen Canvas en de RTBF zich over dezelfde kwestie. Het idee achter *De Canvascollectie*? In elf musea verspreid over heel België presenteren kunstenaars tijdens enkele preselectiedagen hun werk aan een professionele jury. De geselecteerde werken worden vervolgens voorgelegd aan een nationale jury, die op zijn beurt een driehonderdtal werken selecteert voor de expo in de Brusselse Bozar. Uit deze selectie worden uiteindelijk een vijftal werken bekroond met verschillende prijzen.

Tijdens de preselectie gonst het in Museum M van de bedrijvigheid. Wij zien de gekste dingen passeren, gaande van tien meter lange doeken tot paarden

uit staal en bevreemdende filmpjes. Ook voor deze editie verzorgt Kirsten Lemaire van Studio Brussel de presentatie. “De Canvascollectie betekent voor mij vooral hedendaagse kunst ontdekken en zien dat daar heel veel jonge mensen mee bezig zijn. Er worden heel veel interessante dingen gemaakt, en het is ook fijn dat die dingen eens naar buiten komen, dat ze niet enkel worden getoond aan vrienden en familie, maar ook aan een groter publiek,” vertelt Lemaire.

VISSEN

In de wachtzaal stoten we op Gijs Vanhee. Hij heeft zowel schilderijen als een overzicht van zijn muurschilderingen meegebracht, die opvallen door de gigantische zeemonsters. “Vissen vormen het vertrekpunt in mijn werk. Omdat ik surf, ben ik sowieso geïnspireerd door

alles wat te maken heeft met de zee, maar het gaat verder dan dat. Wanneer ik met mensen praat, gebeurt het dat ik ineens een vis zie in mijn gesprekspartner, en dan is het heel moeilijk mijn gedachten bij het gesprek te houden,” verklaart Vanhee. Drie jaar geleden nam hij ook deel, maar nu heeft hij zijn strategie wat aangepast. “Toen had ik de foute instelling om mijn lelijkste werk te tonen. Ik dacht dat het in de smaak ging vallen omdat het het meest arty farty was. Een hele slechte zet,” lacht Vanhee. Dat Vanhee deze keer de bal niet misloeg, mag duidelijk zijn. Zowel zijn geschilderd drieluik als zijn gigantische muurschilderingen worden even later geselecteerd.

Verderop staat Joke Derycke te wachten naast twee gigantische doeken waarop een ziekenhuiscene is afgebeeld, en een kleiner doek in een speciaal kader. “Ik probeer zo veel mogelijk zelf te maken, van het doek zelf tot de kader en het schilderij. Ik schilder altijd mensen, en vaak zijn dat molligere mensen. De inval van het licht vind ik ook heel belangrijk. Op dit moment ben ik echt niet zenuwachtig. Ik heb ook jury’s voor school, ik zit in academie in Antwerpen, en daar stress ik wel. Dit is plezant, de wereld vergaat niet als ik niet geselecteerd wordt,” aldus Derycke. En

ook hier is de jury enthousiast. Het kleinere doek gaat door.

TRANSFORMATIE

Minder goed nieuws bij Rogier de Boevé. De jongeman werkt rond de transformatie van natuur en beschaving. “Je moet de natuur niet onderschatten,” stelt hij, “ze past zich wel aan aan de omstandigheden. Mijn werken zijn gemaakt met Photoshop. Ik vertrek van verschillende structuren. Vervolgens snijd ik ze in stukken en construeer ik er nieuwe vormen mee, in combinatie met airbrushing. De jury vond het idee goed, en zei dat ik een goed oog had voor compositie, maar dat de drager niet overeen komt met wat ik wil zeggen.” Echt teleurgesteld is hij echter niet. “Waarschijnlijk speelt ook mijn gebrek aan ervaring mee. Ik hou de aanbevelingen van de jury in elk geval in het achterhoofd.”

Volgens presentatrice Lemaire schuilt hierin ook net de kracht van de Canvascollectie. “Zelfs als mensen niet geselecteerd zijn, gaan ze toch naar buiten met een goed gevoel. Ze hebben het gevoel dat ze iets over hun werk hebben kunnen vertellen aan een jury die hen bovendien feedback geeft over waar ze staan. Daarom komen ook zoveel mensen terug,” zegt Lemaire nog.

Of deze man het nog zag zitten, daar bij de Canvascollectie, is niet geheel duidelijk.

Moed en wanhoop, even gevat in twee pareltjes van beelden

Norway Today | Theater met een lach, R.I.P.

Nathalie Meskens en Tom Ternest geven met Norway Today gestalte aan een universele en actuele zelfmoordthematiek waarbij twee jonge mensen een pact sluiten om zich 'van kant te maken'.

JOKE VERBEEK

Igor Bauersma schreef de toneeltekst voor Norway Today in 2000 naar aanleiding van een waar gebeurd verhaal: een 24-jarige Noor gaat via internet op zoek naar een partner voor een ingenieus zelfmoordplan. Tien dagen later springt hij samen met een Oostenrijks meisje van de “Preekstoelrots” in Noorwegen. In 2005 speelde 't Arsenal dat succesnummer al, dit jaar hernemen ze het een laatste keer.

Het stuk opent met dusteris. Een computer stort neer – BAM. Een stoel snelt naar de grond – BAM. Brieven, glas, com-

pact discs... BAM. De sfeer is geladen. Zuchtend bereiden we ons voor op een zwaar en deprimerend toneel. Maar niets is minder waar. Het licht gaat aan en de schone blondine Nathalie Meskens komt op samen met Tom Ternest. Het publiek wordt meteen betrokken in hun chatboxgesprek. De ruimte van de chatbox wordt origineel gesuggereerd door twee microfoons die op de scène omlaag hangen.

Julie neemt het woord: ze gaat zich van kant maken. Ze heeft het gehad met de wereld en ze is op zoek naar iemand die er samen met haar een einde aan wil maken. Alleen is maar alleen, toch? Ze knipoogt en het publiek

haalt adem, glimlacht zelfs. Ene August reageert op haar oproep. Ook hij heeft genoeg van de hypocrisie in de wereld en doet zijn klaagzang. Onze aandacht gaat ondertussen uit naar het sobere decor waarop alleen de eerder neergestorte brokstukken liggen. Chatbox, *shattered box*. Het stelt ons teleur dat er nauwelijks gebruik gemaakt wordt van die voorwerpen, het diende louter de sterke opening.

VRIJE VAL

Al snel reist ons duo van de chatbox naar het Noorse Spreekstoelgebergte, een klif van wel 600 meter. Julie en August kijken er samen uit over de fjord waarin ze hun einde zullen zoeken. ‘Is het nog wel zelfmoord als we uitglijden en vallen?’, vragen ze zich af. Een lach trekt opnieuw door de

zaal. Meskens zet grijnzend in: ‘Vrije val, ik leef in vrije vaal’. Humor en relativering zijn de rode draad door het verhaal. Met een knipoog transformeren de twee jonge acteurs een donker thema als zelfmoord tot een zwarte komedie. De sfeer blijft steeds luch-

zeker nog ‘neuken’ voor het allemaal stopt. Schaamteloos en met een ondeugende glimlach schuift Meskens haar hand tussen haar rokken. Even twijfelen we of de zelfmoord doorgaat wanneer de woorden ‘Ik ben zo gelukkig’ een moment van stilte doorsnijden.

De schone blondine Nathalie Meskens komt op

tig, ook wanneer Julie en August verlangend fantaseren over wat ze met hun laatste momenten op de wereld gaan doen. Kantiaanse filosofie passeert de revue, alsof het maar goed kan zijn wanneer er met metafysica wordt gejongleerd. Ook seksualiteit schijnt een onmisbaar ingrediënt te zijn voor goed theater. Zo moet August

Norway Today neemt ons mee in de laatste ogenblikken van twee jonge levens, het is intens acteerwerk. Het is theater met een lach, een traan maar bovenal met veel enthousiasme. Een verrassend toneelstuk sluit af met de herkenbare woorden “Het spijt me. Maar ik heb geen spijt”. R.I.P.

Brabant Gedicht | Geboorte gevende inktvis

Proza is duidelijk. Zinnen volgen elkaar op, we begrijpen wat gezegd wordt. Proza is achteroverleunen en genieten. Proza is een BMW 6 Gran Coupé met zetelverwarming en een glaasje Veuve-Cliquot. Proza is comfortabel. Wij gingen naar een poëziewedstrijd.

JELLE MAMPAEY

Brabant Gedicht is de gedichtenwedstrijd van de provincies Vlaams-Brabant in België en Noord-Brabant in Nederland. Iedereen die een link heeft met Brabant mag deelnemen. Ook als je ooit een meisje gekust hebt in een van beide provincies mag je deelnemen, legt presentator Stijn Vranken uit.

Een vijftigtal aspirant-dichters zochten zich snel een meisje uit en stuurden enkele gedichten in. De finale speelde zich af in bibliotheek Tweebronnen in Leuven. Vier Vlaamse en vier Nederlandse dichters namen het tegen elkaar op in een clash der titanen. Pas achteraf besliste de

jury wie de winnaar van de wedstrijd werd.

De avond werd ingezet door Brandon, een achttienjarige snotneus die toegaf dat hij in dronken toestand wel eens een sms'je stuurde naar een meisje dat hem vervolgens staalhard negeerde. Brandon raasde doorheen zijn gedichten, slaagde erin acht exemplaren op vijf minuten af te werken en keek trots de zaal in. Juryvoorzitter Denise Vandervoort gaf hem een eervolle vermelding: "Brandon heeft veel potentieel als 18-jarige."

De avond kabellede voort. Anne-Sophie bracht Desperate Housewivespoëzie die naar eigen zeggen bij haar oorbellen paste, Anna Bastianie zwaaide met een paar

sokken met haar naam op en Geert Simonis had de pech vernoemd te worden naar een metrostation in Brussel.

We werden echter plots opgeschrikt door een ongewassen uitzieende Antwerpse met rasta's. Zij behaalde de derde plaats in de Bookers Prize, een nevencompetitie van het gelijknamige radio-programma op Radio Scorpio. De vrouw bracht een woeste tirade tegen dronkenschap. "Dit is niet dansen, dit is een imitatie van een geboorte gevende inktvis." Wij voelden ons aangesproken. Ze gaf toe dat haar tirade niet specifiek tegen Fakbar Letteren gericht was. Wij haalden opgelucht adem.

Adriaan Kuipers kreeg een eervolle vermelding voor zijn zandgedicht, waarin hij de lof van een zandkorrel bezong, maar de terechte winnaar van de avond werd Stien Keunen. Stien put uit persoonlijke ervaringen en giet die in verzen. Ze schrijft over de traditionele thema's zoals liefde en dood. Vooral liefde. "s Nachts zijn ze // op hun mooist // wanneer huid enkel // kippenvel draagt"

Winnaar Brabant Gedicht

als je het liefelijk kan, sla mij dan met twijgen vol twijfels tot zwijgen, want gesprekken zijn steile bergen die nergens toe leiden, het zijn de woorden die verkrumelen tot fossielen van onzekerheden, enkel gevoelsgranaten raken hun doel

als je het liefelijk kan, strijk dan de verwarring uit mijn haren, zodat ik niet langer een boom ben, die dode winden vangt, een galg tussen de vertakkingen van het leven.

als je het liefelijk kan, schreeuw mij dan dichter bij uw verten, ook al weerkaatst de echo wat reeds afwezig is, weet dat ik, achter uw tralies, met koolzwarte ogen, eenvoudigweg besta.

Stien Keunen

**We danken
fotograaf Thomas
Van Oppens.**

**En we danken
ook de heilige
Damuti, voor alle
kunst die hij ons
schonk.**

Debat | Kunst en Samenleving

Een debat over kunst en de samenleving. Klinkt veelbelovend. Een kleine theaterzaal vol, een ietwat vreemd decor en een boeiend onderwerp. De ingrediënten voor een mooie avond.

MARTINA BAAS

Wie enkel een avond vol debat verwacht had, kwam bedrogen uit. De avond begon vreemd. Of misschien is een beter woord 'kunstzinnig'. Een leeg en donker podium met daarop enkel twee ladders. De ene werd bestegen door een 'interviewer', de ander door een kunstenaar met een visie. Een visie waarmee hij de huidige politiek hoopt te verbeteren, waarmee hij de politiek nieuw leven in wil blazen. Kunnen we andere politieke structuren bedenken dan de huidige structuren? Positieve structuren in plaats van het gezamenlijk doemdenken. Meer zaken op lokaal niveau in plaats van op mondiaal niveau regelen is zijn antwoord.

Wat hierop volgde was een ietwat langdradig gesprek. Alsof je op een feest-

je met de verkeerde persoon aan het praten was geraakt. Je bent zo beleefd om te luisteren, maar stiekem wil je niets liever dan je subtiel naar de drankjesbar bewegen. Tijdens het gesprek werd je regelmatig opgeschrikt door een toeter of een leeglopende ballon. Viel er een tomaat uit de lucht, stond het podium blank van de rook en werd er vuurwerk afgestoken. Na het eindigen van het vuurwerk, daalden ook de beide mannen van hun ladder af.

BESCHAVING

Het tweede deel van de avond werd nu ingeluid. Het podium werd gevuld met drie stoelen en het debat gestart. Wat voor rol moet de kunst in onze samenleving vervullen is de centrale vraag. Een vraag met volgens debater Rob Riemen een simpel

antwoord. Kunst moet ergens over gaan en een bevrijdende kracht hebben. Om dat antwoord te verduidelijken geeft hij als voorbeeld de werken van Dante. Voor Primo Levi waren deze werken een kracht om de verschrikkelikheden in Auschwitz te kunnen doorstaan. Als kunst zo een belangrijke steun voor iemand kan zijn, waarom zou je dan de rol van de kunst in de samenleving beperken?

MORELE WAARDE

Niet alleen geeft de kunst de mensen kracht. Het speelt ook een rol in de beschaving van een samenleving. Vooral in deze tijd, een tijd waarin verharding van de samenleving plaatsvindt, zou de kunst een belangrijke rol moeten spelen. Een verharding van de samenleving die volgens de spreker vooral te wijten is aan de intellectuele kunstenaars. In cruciale tijden hebben zij niet gekozen voor morele waarde, maar voor ideologische waarde.

SAMENLEVING

Kunst moet dus een rol in de samenleving spelen, een belangrijke rol zelfs. Bezuinigingen op kunst en cultuur? Onzin, volgens Rob Riemen. Wat landen nodig hebben is een goede linkse regering, die niet populistisch is en die kunst en onderwijs als belangrijke waarden in de samenleving zien.

Een simpele oplossing voor de huidige samenleving, maar misschien ook iets te ongenueanceerd. Want wat is kunst? De debater spreekt over kunstenaars als Mozart, Bach, Spinoza en Nietzsche, maar moet de overheid dan alleen de kunstenaars van dit genre steunen? En is de man die een beeldhouwwerk van sloopkunst maakt dan geen kunstenaar?

De spreker was te ongenueanceerd, werd hem vanuit het publiek verweten. Er werden ook heel wat pittige vragen gesteld. Het was een avond die uiteindelijk werd afgebroken vanwege de tijd, niet vanwege het gebrek aan interesse en vragen. Het was een mooie avond.

Bookers (3) | The Life According to Garp

Bookers is een programma van Radio Scorpio dat naar eigen zeggen lijnen trekt tussen literatuur en muziek en daar kanttekeningen bij maakt. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Deze week lazzen wij "The World According To Garp" van John Irving.

ELS DEHAEN & JELLE MAMPAEY

SERIEUZE MENSEN

The World According to Garp is een boek waarin de ene eigenaardige scène de andere opvolgt. Het levensverhaal van Garp leest als een, tja, roman. Garp en zijn moeder zijn heel erg serieuze mensen. "Writers do not read for fun," zegt Garp. Garp is een schrijver, en hij doet niets voor zijn plezier. Hij neemt alles hoogst ernstig. Die uiterst ernstige man wordt van de ene hilarische situatie in de andere gesmeten. Situaties die de auteur, John Irving, beschrijft alsof ze hem elke dag gemiddeld zeventien keer overkomen.

Garp lust wel een vrouwtje. Zo beklimt hij op een nacht de muur van Cushie. In al zijn ijver belandt hij bijna in bed bij haar veertienjarige zusje. Een fiasco wordt net vermeden, waarna Garp Cushie ontvoert naar veiliger oorden. Nauwelijks beneden wordt hij belaagd door de hond van de familie. Garp vindt er niets beter op dan het arme dier, blind, doof en stokoud, te bespringen. Hij werpt zich op het dierenrugje, grijpt de voorpoten vast en trekt er met volle

kracht aan. Het arme dier stort ten gronde en Garp besluit zijn tanden in het oor van de hond te zetten. Hij sluit zijn mond en bijt met woest geweld het hele oor af, waarna het dieprode hondenbloed als een ontombare berggrivier uit zijn mondhoeken gutst. Cushie glimlacht en ze bedrijven de liefde.

Garp is een worstelaar-schrijver. In vrije stijl vloert hij zijn tegenstanders na een. Hij is een atleet die wil uitmunten in alles wat hij doet. Hij schrijft als een atleet. Hij traint zich te pletter in het schrijven van kortverhalen, om uiteindelijk aan zijn eerste roman te beginnen. Garp is een loper. Hij loopt langs de kustlijn, plant zijn voeten in het zand. Als u ons een citaat laat kiezen, dan wel het volgende, dat de hemelse sport van het lopen perfect karakteriseert:

"I do not care for balls. The ball stands between the athlete and his exercise. So do hockey pucks and badminton birdies - and skates, like skis, intrude between the body and the ground. And when one further removes one's body from the contest by an extension device - such as a racket, a bat, or a stick - all purity of movement, strength, and focus is lost."(JM)

ABSURD EN HERKENBAAR

"Life," Garp had said, "is too much, somehow. Life is an X-rated soap opera." De toon is meteen gezet. Garp, een matig succesvolle schrijver en de zoon van een onverdiend succesvolle schrijfster, ontziet niets of niemand. De gemiddelde aflevering van *Mooi en Meedogenloos* verbleekt bij de onstuimbare opeenvolging van lichamelijke gebreken, verkrachting, hoererij, overspel en moord die Irving met veel flair opvoert.

Absurd is deze roman zeker. Onrealistisch nooit. Doorheen de roman wordt de *willing suspension of disbelief* ten volle gerespecteerd. Elk personage, hoe bevreemdend ook, wordt gekenmerkt door herkenbare gevoelens en dromen. Willen wij ons laten bevruchten door een stervende soldaat en het kind vervolgens alleen opvoeden? Liever niet. Maar de strijd die de dame in kwestie voert tegen de algemene opinie waaraan zij zich niet wil conformeren, ontroert en overtuigt ons.

Garps wervelende levensverhaal wordt afgewisseld met flarden uit de kortverhalen en romans die hij schrijft en de briefcorrespondenties die hij onderhoudt. De extra documenten maken van de roman een meerlagig meesterwerk. Wanneer een misnoegde lezer hem verwijt te lachen met andermans pijn, repliceert hij: *"I have nothing but sympathy for how people behave - and nothing but laughter to console them."* Garp mag dan enkel gelach in de aanbieding hebben, hij heeft het in overvloed.

Life According to Garp is het boek dat wij wilden schrijven wanneer we 50 zijn. In 1978 is John Irving ons voor geweest. Sneu. Gelukkig kunnen we ons optrekken aan de gedachte dat ook ondergewaardeerde schrijvers heel wat meemaken in hun leven. Als onze hypothetische roman niets wordt, kunnen we nog steeds naar de hoeren. De roman besluit treffend: *"But in the world according to Garp, we are all terminal cases."*(ED)

Bookers is elke woensdag van 19 uur tot 20 uur te beluisteren op Radio Scorpio (106 FM). Deze week maken zij geen programma over The Life According to Garp, maar bespreken zij Brabant Gedicht (zie ook pagina 11). Het gedicht dat zij verkozen, leest u hieronder

DRIES MARTENS

De voeten

wie het standbeeld is, doet er niet toe
waar het om gaat is de voeten

stuur je ze door het gras of ben je bang

het geklepper van watervogels de zuigende beet het giftig slib
je moeder die hongert naar afwas
je geeft haar de zee ze rukt een oceaan uit je hart

wil je bij de oever aankomen of zakt je moed weg

durven de voeten te beminnen
van X naar i i naar O
de lippen smakkend
samen in samen ziek
kosmisch blauwe octopus
bijt me stuk
keelkanker is een mythe
geloof me

reik je nog naar de wind of zijn je oren gevangen
op het ijs piept een dode nachtegaal
wil je nu sterven of later pas

hak de knoop door
hak door de razende stad
naar een verlaten bus
in een brandend kot
als een feniks met holle ogen

durf je te wachten op een vijver als de dooi intreedt
of ben je bang voor natte voeten
zie je de bloem die rijst onder het ijs

pikachu ik kies jou

CulKal

5 maart

Verontwaardiging en Protest - Ongehoord
Lezing - 20u in STUK
(www.stuk.be)

Dans - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Portrait door Thomas Ryckewaert / Wolff
Theater - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Portrait door Thomas Ryckewaert / Wolff
Theater - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

6 maart

Koñec van De Nieuwe Snaar
Theater - 20u in Schouwburg
(www.30cc.be)
Untitled #4 van Christine De Smedt/Les Ballets
c de la b

7 maart

Open Mic
Concert - 19u30 in Het Depot
(www.hetdepot.be)
Koñec van De Nieuwe Snaar
Theater - 20u in Schouwburg
(www.30cc.be)

8 maart

Liesa Van der Aa + Love Like Birds
Concert - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)
Koñec van De Nieuwe Snaar
Theater - 20u in Schouwburg
(www.30cc.be)

Lezersbrief |

Reactie op Veto 3815 Genderquota

Vorige week heel veel commotie rond het nieuwe decreet studentenvoorzieningen: er staan genderquota in op het niveau van de studentenraad. Verschrikkelijk? -Nee. Nodig? -Absoluut.

De genderbias is een grotere bedreiging voor de democratische studentenvertegenwoordiging dan quota's. Ter informatie: vorig jaar was volgens een onderzoek gemiddeld 29,7% van de studentenvertegenwoordigers vrouwelijk, op niveau van de studentenraad gemiddeld 27%, op VVS niveau vorig jaar 12%. 54,3% van de studenten is vrouwelijk.

In de raad voor studentenvoorzieningen worden belangrijke beslissingen genomen, bijvoorbeeld als we er wat geld bijkrijgen, waar dat naartoe gaat. Meer huisvesting, het psychotherapeutisch centrum, alma, studiebegeleiding? Een mix van het voorgaande? Het is in ons aller belang dat de studenten die deze beslissing nemen representatief zijn voor de populatie. Het gaat immers om studenten en hun welzijn.

Man en vrouw zijn gelijkwaardig, maar we hebben onze verschillende denkpatronen. Uiteraard is dat niet de

enige factor, maar wel één ervan en een belangrijke.

En leidt meer diverse input niet tot beter resultaat? Als je die vraag negatief wil beantwoorden, bedenk dan dat de hele studentenvertegenwoordiging ook mag opgedoekt worden, rector Waer kan dan ook wel alleen beslissen.

Maar dus onze nobele, politiek neutrale en dus testosteron-gedreven studentenvertegenwoordigers vinden dat geen probleem. En elke alternatieve oplossing wees men af. Men is daar ook niet "politiek neutraal". (dat is fictie, zoals een lezer vorige week reeds opmerkte) Neutraal is het debat voeren met

objectieve argumenten, niet met cirkelredeneringen zoals "wij vertegenwoordigen alle studenten ongeacht onze samenstelling" of, "het is al zo moeilijk een man te vinden, moeten we dan ook nog een vrouw vinden?" Dat laatste is een andere discussie, die men net zoals gender en alle existentiële vraagstukken steeds uit de weg gaat. Gelukkig dat we nog een overheid hebben om het democratisch evenwicht te herstellen wanneer zelfregulering klaarblijkelijk faalt.

Vincent Boulanger
VVS mandataris diversiteit
2009-2011

Three of a kind

Frans

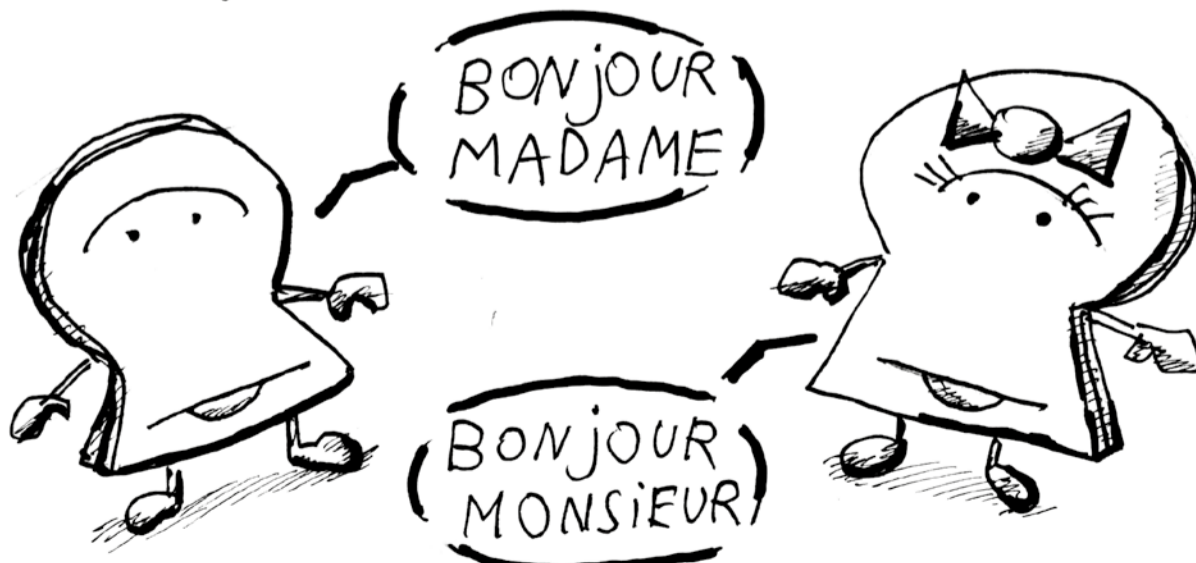
Elke week laten wij een aantal cartoonisten los op de inhoud van Veto. Op deze pagina krijgen zij carte blanche om te werken rond een bepaald thema.

Op pagina 4 hadden we het over de tanende kennis van het Frans onder de universiteitsstudenten.

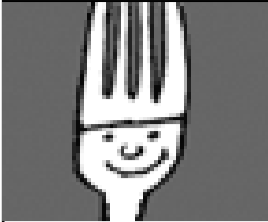
Werkten mee aan deze pagina: Billy Dehaen, Simon Englebert en Jasmine Elsen. Zij worden heel erg bedankt.

CROQUE MONSIEUR

SIMON ENGLEBERT

Menu van de week

In Alma 1-2-3
6-9 Maart 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Bami goreng	A1+A2	€ 4.20
I Casarecci	A1	€ 4.20
Kippenburger met ananas en paprikarijst		€ 2.70
Koninginnenhapje		€ 3.60
Pangasiusfilet met Normandische saus en puree		€ 5.10
Penne met keuze uit 3 sauzen	A2	€ 4.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Tortellini met ham	A3	€ 3.60
Volkoren macaroni met groentenbolognaise		€ 4.70

woensdag

Boomstammetje met spinazie	A1+A2	€ 3.60
Fish-sticks met Tirolse saus en slaatje		€ 2.70
Groentenburger met courgette en boursintomaat		€ 4.20
I Casarecci	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Lasagne met zalm		€ 4.70
Steak met groenten en saus	A2+A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Tortellini met ham	A1+A2	€ 3.60

donderdag

4-kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs	A1+A2	€ 4.20
Gevulde paprika met quorn en groenten	A2	€ 4.20
I Casarecci	A2	€ 4.20
Kalkoengebraad met jagersaus en gebakken witloof		€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Loempia met zoetzure chilisaus en Oosterse rijst		€ 3.60
Penne met keuze uit 3 sauzen	A1+A3	€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A1	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70
Vleesballetjes in pepersaus en boontjes	A1+A3	€ 2.70

vrijdag

Ardeense kroketjes met knolselderblokjes	A1+A2	€ 2.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Quornfilets met groentenrisotto		€ 5.10
Steak met groenten en saus	A2+A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Varkenslapje met tijmsaus en forestiergroenten		€ 4.20

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**,
Justus Lipsius en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

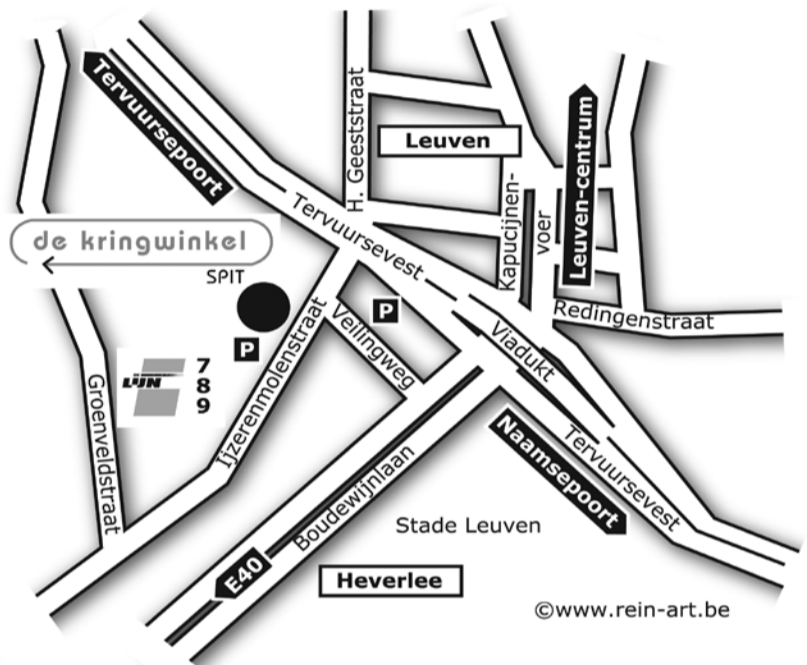
De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Veto zoekt

schrijvers

fotografen

cartoonisten

nalezers

KULEUGEN

K.U. Leuven

Er kunnen er nooit genoeg complimenten zijn. Daarom: thumbs up aan al onze studenten, professoren, onderzoekers en andere medewerkers. Bedankt om van onze universiteit elke dag opnieuw te maken wat ze is!

See translation

Like · Comment · Share · Thursday at 12:30 ·

38 people like this.

Mooie Marc,

We hebben het je nooit durven zeggen, maar nu kunnen we niet langer zwijgen. We zijn verliefd. Tot over onze oren. Elke avond wanneer we in ons bedje kruipen smachten we van verlangen. En bedekken we je foto met zilte zoenen. Je lange grijze haren met die lichte kwinkslag verraden je speelse karakter. En wanneer je, je rode toga aantrekt, zie je er zo ongelooflijk sexy, maar ook wijs en intelligent uit. Maar je gunt ons geen blik. Dat maakt ons droevig. Maar lief Markje mijn, diep vanbinnen hou je ook van ons en val je voor onze kinderlijke naïviteit. Voor jou kunnen er in ieder geval nooit genoeg complimentjes zijn. Jij maakt deze universiteit reuzefijn!

Kusje,

Liesje

Ps. Zien we elkaar dinsdagavond in MSI 00.10? We verwachten je. Xx

Toffe Tine,

Jij bent niet zomaar één uit de velen. Jij bent uniek! We zien je graag. Je bent vrijgevochten en staat je mannetje in deze boosaardige manbeheerste maatschappij. Je ijvert voor een beter diversiteitsbeleid en hebt vele integere, intelligente idealen. Je huid lijkt zacht. Je ogen stralen goedheid uit. Het zijn sterren in de duistere nacht. We zouden heel graag je bff worden, je 'best friend for ever'. Misschien kunnen we brieven naar elkaar schrijven, waarin we elkaar onze diepste zielsroerselen toevertrouwen. Thumbs up voor Tine in ieder geval! Bedankt om de universiteit elke dag opnieuw te maken, wat ze is.

Liefs,

Kenneth

UPGRADE TOLEDO

Upgrade Toledo
nog 26 dagen

release
9.1

EXCLUSIEF!

Uitnodiging Sneak Preview Upgrade Toledo

Op 21, 22 of 23 maart krijgt de trouwe KULEUGEN lezer de unieke gelegenheid om kennis te maken met het ontwerp van de nieuwe Toledo. Er zal een sneak preview georganiseerd worden voor de studenten en het personeel op elke campus. De sessie duurt ongeveer 1,5 uur met gelegenheid tot vraagstelling.

Voorlopig reserveerden we de koffiekamer naast LUDIT PC-Klas B.

Graag een seintje als je komt!

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 16
Maandag 5 maart 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Pieter "Spaghetti Bolognaise" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:

Els "Hongaarse" Goulash Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Lucas "Gratis extra frietjes" de Jong, Margot "Stoofvlees op z'n Vlaams" Hollevoet, Frank "Big Alma Hamburger" Pietermaat, Marijke "Kalkoen van de Oost-Indiëvaarder" Van Geel & Nick "Hamburger met Ketchup-saus" De Gregorio

Schrijvers:

Thomas "Preitaartje" Cliquet, Wim "Halloweenburger met griezelige saus" Dehaen, Jelle "Kalkoenpavé met portosaus, wortelen en kampernoelies" Mampaey, Laura "Vegetarische Moussaka" Hollevoet, Charlotte "Koninginnehapje" Vekemans, Pieter "Gemarineerde ribbetjes met kruidenboter" Hiele, Joke "Lasagne met zalm" Verbeek, Martina "Kaaskroket met slaatje" Baas, Quinten "Lentebuffet" Baas, Sander "Stoofvlees op z'n Vlaams", Wouter "Luikse pens met appelmoes"

Fotografen:

Andrew "Stoofvlees op z'n Vlaams" Snowball, Nick De Gregorio, Thomas "Stoofvlees op z'n Vlaams" Van Oppens

Tekenaars:

Wim Dehaen, Jasmine "Stoofvlees op z'n Vlaams" Elsen, Simon "Macaroni met hesp en kaas" Englebert

DTP:

Jan "Blykers, Jens "Canneloni" Cardinaels, Els Dehaen & Pieter Haeck

Eindredactie:

Els Dehaen, Wim Dehaen, Lucas De Jong & Gijs Van den Broeck

IT:

Joachim "Maaltijdsoep met twee broodjes" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Steak"
Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000
exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, almamaaltijden) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of
albatros@loko.be

(advertentie)

NAVRAAG | MAURO PAWLOWSKI

“De beste manier om aan de bak te komen is gewoon goed zijn in wat je doet”

Als er op Humo's Pop Poll een categorie “Meest Drukbezette Man Van Het Land” bestond, zou Mauro Pawlowski die zonder twijfel jaar na jaar winnen. Niet alleen beroert de man sinds enkele jaren de snaren bij dEUS, hij is daarnaast ook nog bij een triljoen andere projecten betrokken. Een concertante opvoering van Shakespeares “Macbeth” bracht hem vorige week naar Leuven.

MARIJKE VAN GEEL EN LINDE SMEETS

Zelden liep een interview anders dan vooraf verwacht. Aanvankelijk vreesden wij dat de heer Mauro Pawlowski niet echt tuk was op interviews. Niets was minder waar.

Veto: *U maakte vanavond mee de muziek bij een theatervoorstelling.*

Mauro Pawlowski: «Ik doe dat al langer. Het begon eind jaren negentig bij FroeFroe poppentheater in Antwerpen. Daan Stuyven, die daar toen ook werkte, heeft mij die job toen bezorgd. Ik ben al lang geïnteresseerd in soundtrackmuziek, meer dan in liedjes. Eigenlijk ben ik nooit zo geïnteresseerd geweest in liedjes, tot een paar jaar terug.»

Veto: *Bij dEUS speelt u nu dan toch meer “liedjes”.*

Pawlowski: «Ja hoor, dat is een rockband. In een bandje spelen is echt fijn, ik kan het iedereen aanraden.»

Veto: *Is het dan moeilijk om gelijkgezinde muzikanten te vinden voor theaterprojecten?*

Pawlowski: «Ik vis altijd uit dezelfde poel van muzikanten. Er zijn natuurlijk heel veel goede muzikanten, maar het moet persoonlijk klikken. Uiteraard zijn er noten en melodieën, maar als ik het moet beginnen uit te leggen, is het te laat.»

Veto: *Is die dynamiek heel anders dan die van een groep?*

Pawlowski: «Als je in een band speelt, presenteert je ook anders. Je staat op het podium, je moet de aandacht trekken, op eender welke manier. Soms ook door te doen alsof het je niet interesseert. Op theater ben je meer “in functie van”, je hebt een toegepaste rol. Beide zijn fijn. Ik sta ook graag wijdsbeens met wapperende haren een riff te spelen voor een massa mensen, maar even goed sta ik met acteurs, actrices, klank en licht op het podium.»

Veto: *Heeft u beide nodig om te overleven? Moet u liedjes spelen om uw passie van theatermuziek te kunnen uitoefenen?*

Pawlowski: «Geen van beide doe ik om aan de bak te komen. De beste manier om aan de bak te komen, is gewoon goed zijn in wat je doet.»

«Optreden is altijd een vorm van theater, ook al speel je de introverte singer-songwriter. Mensen betalen doorgaans voor het optreden en dan moet je iets te bieden hebben. Muzikaal goed zijn is één ding, maar mensen kijken ook naar je. Zorg ervoor dat er gedurende een uur iets te zien valt. Ik vind niets zo vervelend als naar iets gaan kijken, waarvan ik denk: “Ik kan eigenlijk even goed mijn ogen dicht doen.”»

Veto: *Was die houding voor u altijd zo gemakkelijk?*

Pawlowski: «De eerste keer dat ik op een podium stond, als vijftienjarige, trilde ik toch bijna van het podium. Je moet dat echt leren. Sommige mensen zijn van zichzelf geknipt voor het podium, die worden dan zanger of hoofdrolspeler. Ik compenseerde dat ook door lawaai te maken.»

halen, maar *de cité* niet uit de jongen (*begint cités te praten*) Met geweld bedoel ik wel geen fysiek geweld, eerder gewoon verbaal uitpakken.»

Veto: *Wat beschouwt u vandaag nog als een uitdaging, wat geeft u tegenwind?*

Pawlowski: «Het gaat nog altijd niet vanzelf. Ik probeer altijd iets persoonlijks te maken. “Persoonlijk” is daarom niet altijd het beste. Soms weet ik dat iets anders beter zou zijn. Een voorbeeld. Op de Recordstore Day werd ik gevraagd een vinylplaat te maken. Ik dacht iets te maken waarvan de mensen dachten:

goed en fantastisch vinden, maar dat zijn gevaarlijke gekken. Mensen die zeggen: “Theater is fantastisch, op Werchter heb ik 60 goede optredens gezien,” dat is verdacht.»

Veto: *Wanneer vindt u iets echt slecht?*

Pawlowski: «Er zijn niet zo veel dingen die ik echt goed vind. Ik ben eigenlijk heel kritisch en streng. Ik vind het altijd spijtig als mensen niet zo goed tegen kritiek kunnen. Ik vind kritiek heel belangrijk en interessant. Ik google mezelf om te zien wat mensen van mijn optredens vinden.»

Andrew Snowball

PALING

Veto: *Zit u nu dan in de ideale positie? Vindt men nu alles wat u doet goed?*

Pawlowski: «Nee, zeker niet. Mensen weten wel dat ik niets gratis doe. Toen ik pas bij dEUS speelde, kwamen er heel veel fans kijken naar mijn andere projecten, zoals een freejazz-optreden. Zij stonden daar van “ze zijn precies lang aan het soundchecken.” Voor mij moet niet iedereen alles goed vinden.»

«Ik krijg ook echt wel kritiek. Als je alles volgt wat ik gedaan heb, is de rode draad onverstaanbaar je best doen en het altijd goed bedoelen, nooit cynisch worden maar toch uitersten opzoeken. Ja, dan moet je niet gaan janken van: “Ik zat hier met een paling en een elastiek achterstevoren de handleiding van mijn microgolf te lezen en ze vonden het niet goed.” Natuurlijk, dat weet je ook wel.»

Veto: *Zijn er ook mensen die wel naar alles wat u doet komen kijken?*

Pawlowski: «Ja. Daar zijn ook vriendschappen door ontstaan. Echt goede mensen, die kwamen naar alles kijken en maken een site voor mij, Mauroworld. Maar er zijn ook andere uitersten.»

«Ik heb wel fanatiekers, maar ik ga altijd nog een stap verder dan zij, ik schrik hen af. Als ik een vergeten MySpace check staan er dingen op als “Ik ga je vermoorden”, “Waarom zie je mij niet staan”, en ik weet niet wie die mensen zijn. Een beetje stalking mag wel. Ik schrik niet terug van wat geweld. Ik kom wel uit *de cité*, hé. Je kan de jongen wel uit *de cité*

“Verdorie, hij kan het toch.” Een soort van popplaat met nummers die mooi zijn opgenomen, om indruk te maken. Ik was daar mee bezig, de deadline naderde. Het ging goedkomen. Op een gegeven moment, twee dagen voor de deadline, luister ik ernaar. Het was prima afgewerkt en toch kon ik alleen maar denken: “Fuck this”. Dan heb ik op één dag iets heel krakkemikkig opgenomen, maar waarvan ik wel kon zeggen: “Dat ben ik”. Ik kies echt het persoonlijke.»

STADSDICHTER

Veto: *U bent voor de komende twee jaar ook stadsdichter van Genk.*

Pawlowski: «Ik heb één stadsgedicht geschreven, en het hele jaar hangen mijn gedichten aan bushaltes. In 2013 doe ik weer met Ramsey Nasr een nieuwe literaire voorstelling.»

Veto: *Schrijft u vaak gedichten?*

Pawlowski: «Dat is dan ook weer zoiets. Met mijn profiel zou het geen probleem zijn een contract te krijgen bij een uitgeverij, ook al zou dat rotslecht zijn. Mensen kopen het toch. Dat is niet de bedoeling. Ik heb iets in eigen beheer uitgebracht en zolang ik dat kan betalen ga ik dat ook blijven doen. Dan hoef ik mijn eerzucht niet extra te profileren, ik heb mijn eer al.»

Veto: *Gaat u zelf ook naar voorstellingen kijken?*

Pawlowski: «Ik moet zelf echt wel veel spelen. Als ik naar iets ga kijken, vind ik dat wel fijn. Ik zie nu ook niet zoveel goede dingen, en dat is bij muziek ook zo. Er zijn mensen die alles

Veto: *Is dat ook niet heel confronterend?*

Pawlowski: «Er zit altijd iemand in je publiek die het niet goed vindt. Ik vind dat geen probleem. Ik ken veel mensen die zot worden van slechte kritiek, die echt gekwetst zijn. Dat hangt van je persoonlijkheid af. Een goede kritiek kan je ook wakker schudden.»

Veto: *Is er een groot verschil tussen Mauro als artiest en Mauro als persoon?*

Pawlowski: «Natuurlijk. Als je op de televisie normaal doet, komt dat heel raar over. Op televisie moet je altijd met een soort van chronische blijheid meedoen. Je moet een bepaald niveau van jolijt halen. Als je daar onder zit, kom je karikuraal en ongeïnteresseerd over. Dan zegt men: “Jij bent een speciale hé”, terwijl ik *fucking* normaal doe.»

«Ik werd een tijdje geleden gevraagd voor *Sterren op de Dansvloer* op vtm. Fantastisch. Ik heb echt even getwijfeld. Helaas heb ik geen tijd voor een maand intensieve training. De vraag kwam zo onverwacht dat ik het dus bijna had gedaan.»

«Er zijn heel weinig momenten waarop ik echt niets te doen heb. Het is wel belangrijk om vrije tijd te nemen. Ik ga nooit op vakantie, maar ik neem elke dag een beetje vakantie. Wat rondlopen in Antwerpen, op café gaan, boekenwinkels doen, naar *Komen Eten* kijken, ik doe dat ook allemaal. Al dat gedoe van “druk druk druk” bij andere muzikanten, ik snap dat niet helemaal.»